Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμεναν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ον. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαΐου 1900 Ἔτος 22ον. — Ἀριθ. 20

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 156.)

«Οἱ πρῶτοι ἀστρονόμοι, διὰ νὰ παρατηρῶσι τὸν οὐρανὸν δὲν μετεχειρίζοντο τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς τῶν ὀφθαλμῶν των. Καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς παρατηρήσεως διήρκεσε μέχρι τοῦ Γαλιλαίου, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ παρατηρήσας τὸν οὐρανὸν μὲ τηλεσκόπιον. Πόσον ἐξέχουσαν καὶ διακριτὴ θέσιν θὰ καταλάβῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ὁ Γαλιλαῖος, ὅταν οἱ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν κερδίζοντες τὴν δόξαν των, ὑποχωρήσουν πρὸ τῶν ἀληθῶν κατακτητῶν, τοὺς ὁποίους σοῦ ἐδίδαξα, ὅπως εἶνε ὁ Νεύτων καὶ ὁ Γαλιλαῖος!

Πρόσεξε δὲ εἰς τὰς ἰδιοτροπίας τῆς τύχης. Ὁ Γαλιλαῖος, ὁ μεγαλοφυὴς αὐτὸς ἀνήρ, τοῦ ὁποίου αἱ ἀνακαλύψεις τόσον ἐχρησίμευσαν εἰς τοὺς μετ' αὐτόν, δὲν δύναται νὰ ὑπερηφανεύεται διὰ τὸν μεγαλήτερον τίτλον τῆς δόξης του, διὰ τὸ μαγικόν του τηλεσκόπιον, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ ἴδῃ εἰς τὸν οὐρανὸν πράγματα διατελοῦντα κεκρυμμένα μέχρι τῆς ἐποχῆς του. Τὸ μυστικὸν τοῦ τηλεσκοπίου, ὄχι, δὲν εὗρεν αὐτός.

— Ποῖος λοιπόν;

— Ὑπερηφανεύου! παιδίον τῆς ἡλικίας σου.

Δὲν εἰμπορῶ νὰ σοῦ ἑρμηνεύσω ὅλα διὰ μιᾶς, Κωστάκη μου· ἀλλὰ γνωρίζεις καλῶς εἰς τί χρησιμεύουν τὰ τηλεσκόπια. Μεταχειρίζονται αὐτὰ διὰ νὰ βλέπουν τὰ πολὺ μακρὰν πράγματα, ἐνῷ μεταχειρίζονται ἄλλα παρόμοια ὄργανα, τὰ μικροσκόπια, διὰ νὰ βλέπουν μεγάλα τὰ πολὺ πλησίον· ἐννοεῖς δὲ ὅτι εἰς τὰ μικροσκόπια καὶ τὰ τηλεσκόπια δὲν θέτουσι τοῦ αὐτοῦ εἴδους ὑάλους.

— Πρὸ πόσου χρόνου μεταχειρίζονται τοιαῦτα ὄργανα;

— Φαίνεται ὅτι ἐγνώριζαν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ 12ου αἰῶνος· μάλιστα μερικοὶ διατείνονται, ὅτι εἰς τοὺς Κινέζους ὀφείλομεν τὴν ἀνακάλυψίν των. Ἀλλ' ἄφες με νὰ ἐξακολουθήσω.

Λοιπὸν κατὰ τὸ 1609, εἷς ὁλλανδόπαις, υἱὸς διοπτροποιοῦ, διὰ νὰ διασκεδάσῃ, ἔκαμε τὸ ἑξῆς παιγνίδιον πρὸ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ πατρός του: ἔθεσε δύο φακοὺς διαφόρους, τὸν ἕνα πρὸ τοῦ ἄλλου εἴς τινα ἀπόστασιν, καὶ παρετήρει δι' αὐτῶν, ὁπότε αἴφνης μὲ μεγάλην του ἔκπληξιν εἶδεν ὅτι, ὅταν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔβλεπε τὰ μακρὰν εὑρισκόμενα ἀντικείμενα, ταῦτα ἐπλησίαζον ἐπαισθητῶς. Ἔσπευσε νὰ εἴπῃ τὴν παρατήρησίν του εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ πάντες ἔμειναν ἐκστατικοὶ ἐξ αὐτῆς· ἀλλὰ δὲν προχώρησαν περισσότερον. Εὐτυχῶς ὁ θόρυβος διὰ τὸ περίεργον αὐτὸ πρᾶγμα ἔφθασεν εἰς τὰ ὦτα τοῦ Γαλιλαίου, ὁ ὁποῖος ἤρχισε δι' ἑαυτὸν ἐκ νέου τὸ παιγνίδιον τοῦ μικροῦ Ὁλλανδοῦ· συγχρόνως ὅμως ἐτελειοποίει ἀδιακόπως αὐτό. Ἐπὶ τέλους κατέληξεν εἰς τὸ νὰ θέσῃ τοὺς δύο φακοὺς εἰς τὰ δύο ἄκρα σωλῆνος, καὶ ἔστρεψε τὸν σωλῆνα τοῦτον πρὸς τὸν οὐρανόν· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνεκάλυψε τὸ τηλεσκόπιον, ἢ τὴν ἀστρονομικὴν διόπτραν, ὅπως τὴν ὀνομάζουν.

«Ἔθεσε δύο φακούς, τὸν ἕνα πρὸ τοῦ ἄλλου...» (Σελ. 169 στήλ. γ'.)

Ἀλλὰ δὲν ἦτο πολὺ ἰσχυρὰ ἡ πρώτη αὕτη διόπτρα· δι' αὐτῆς δὲν ἐφαίνοντο τὰ πράγματα καλλίτερα παρὰ μὲ τὰ σημερινὰ δίοπτρα τοῦ θεάτρου. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὅπως ἦτο ἡ διόπτρα ἐκείνη, ἐδίδαξεν ἀμέσως εἰς τὸ Γαλιλαῖον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἦτο δυνατὸν νὰ μαντεύσῃ. Ἔδειξεν εἰς αὐτὸν τὴν Ἀφροδίτην, ἔχουσαν τὸ σχῆμα τοῦ μηνίσκου, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ ἡ Σελήνη κατὰ τὸ πρῶτέταρτόν της. Ἀπὸ παρατηρήσεως εἰς παρατήρησιν, κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ Ἕσπερος καὶ ὁ Αὐγερινὸς

ἐλάμβανον πάσας τὰς φάσεις τῆς Σελήνης μας, καὶ διὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς λόγον, ἐπειδὴ δηλαδὴ παρουσιάζουν πρὸς ἡμᾶς τὸ ἡμισυ μέρος των, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε πάντοτε φωτισμένον ἀπὸ τὸν ἥλιον.

— Πρέπει νὰ μοῦ ἐξηγήσης αὐτὰ καλλίτερα· διότι, Νίτσα μου, δὲν τὰ καταλαμβάνω καλά.

— Ἡ Σελήνη κάμνει τὸν γῦρόν της περὶ τὴν Γῆν εἰς εἴκοσι ὀκτὼ ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι διαιροῦνται εἰς τέσσαρα τέταρτα. Αὐτὸ δὲν εἶνε νέον πρᾶγμα διὰ σέ, ἀφοῦ πάντα τὰ ἡμερολόγια τὸ λέγουν. Καταλαμβάνεις ὅμως ὅτι κατ' αὐτὰς τὰς 28 ἡμέρας. ἄλλοτε μὲν εὑρίσκεται ἀπὸ τὸ ἴδιον μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶνε καὶ ὁ Ἥλιος, ἄλλοτε δὲ ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος. Ὅταν συμβαίνῃ τὸ πρῶτον, εἶνε ἐστραμμένον πρὸς τὴν Γῆν τὸ σκοτεινόν, τὸ ἀφώτιστον μέρος τῆς Σελήνης, καὶ λέγομεν ὅτι ἔχομεν νέαν σελήνην· τότε δὲν βλέπομεν καθόλου τὴν Σελήνην. Εἰς τὴν δευτέραν περίστασιν ἔχει ἐστραμμένον πρὸς τὴν Γῆν ὅλον τὸ φωτιζόμενον μέρος της· τότε ἔχομεν πανσέλ·ηνον καὶ βλέπομεν ὁλοστρόγγυλον τὴν Σελήνην.

Καθ' ὅσον δὲ ἡ Σελήνη κάμνει τὸν δρόμον της περὶ τὴν Γῆν, καὶ μεταβαίνει ἀπὸ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε νέα σελήνη, εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε πανσέληνος, τὸ φωτιζόμενον αὐτῆς μέρος παρουσιάζεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον· καὶ κατὰ πρῶτον βλέπομεν τὴν Σελήνην ὡς λεπτὸν δρέπανον, ἔχουσαν δηλαδὴ σχῆμα μηνοειδές, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πλατύνεται, ἕως οὗ φανῇ τὸ ἥμισυ τῆς σελήνης· ἀργότερον φαίνεται τὸ μεγαλήτερον μέρος αὐτῆς, καὶ τέλος ὁλόκληρος, ὡς πανσέληνος· ἀπὸ τῆς πανσελήνου δὲ ἔπειτα λαμβάνει πάλιν τὰ ἴδια σχήματα, ἀλλὰ κατ' ἀντίστροφον τάξιν.

Τὰς μεταβολὰς ταύτας ὀνομάζουν φάσεις τῆς Σελήνης· παρομοίας φάσεις παρουσιάζει ἐπίσης εἰς τὴν Γῆν καὶ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ φαίνεται διαφορετικὴ ὅταν ἔχῃ ἐστραμμένον πρὸς τὴν Γῆν τὸ σκοτεινὸν αὐτῆς μέρος, ὅταν δηλαδὴ εὑρίσκεται μετὰ τοῦ Ἡλίου ἐν συζυγίᾳ— ὡς πρὸς τὴν Γῆν γνωρίζεις τώρα τί σημαίνει ἡ λέξις αὕτη, — καὶ διαφορετικὴ ὅταν ἔχῃ ἐστραμμένον πρὸς ἡμᾶς τὸ φωτιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου μέρος, ὅταν εὑρίσκεται δηλαδὴ ἐν ἀντιθέσει, εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς τροχιᾶς της. Ἀλλὰ τὰς φάσεις ταύτας τῆς Ἀφροδίτης δὲν τὰς βλέπομεν, διότι οἱ ὀφθαλμοί μας βλέπουν αὐτὴν πολὺ μικράν. Ἀλλ' ὁ ἀστρονόμος, ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν Ἀφροδίτην μεγάλην διὰ τοῦ τηλεσκοπίου του, διακρίνει αὐτὴν καὶ μηνοειδῆ, ὅπως τὴν νέαν σελήνην, καὶ πλησιφαῆ, ὅπως βλέπομεν τὴν πανσέληνον.

Ἰδοὺ λοιπὸν τί ἀνεκάλυψεν ὁ Γαλιλαῖος! Τώρα ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτὸν καὶ ἂς ἴδωμεν τί παρατήρησε μὲ τὴν διόπτράν του.

Τὴν νύκτα τῆς 7ης Ἰανουαρίου 1610 — καὶ αὐτὴ ἡ ἡμερομηνία εἶνε ἀξιομνημόνευτος εἰς τὴν ἀστρονομίαν, — ἔκαμε διὰ τῆς διόπτρας του ἄλλην ἀνακάλυψιν, πολὺ σπουδαιοτέραν ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν φάσεων τῆς Ἀφροδίτης.

Παρατήρησον τώρα καλῶς τὸν Δία εἶνε ἐν ὅλῃ τῇ λάμψει του (*) δὲν ἔχει οὐδένα πλέον ἀντίπαλον εἰς τὸν οὐρανόν, ἀφοῦ ἡ Ἀφροδίτη ἠκολούθησε τὸν ἥλιον εἰς τὴν δύσιν του καὶ ἐκρύβη ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα. Νομίζεις ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διακρίνεις κᾶτι λαμπρὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα φαίνονται ὅτι τρόπον τινὰ πηδοῦν ἀπὸ τὸ σῶμά του· αὐτὰ θὰ τὰ διακρίνῃς καλλίτερον ἐὰν παρατηρήσης τὸν Δία μὲ διόπτραν. Γνωρίζεις δὲ τί εἶνε;... Εἶνε σελῆναι.

— Τί! σελῆναι;

— Ναί, ὁ Ζεὺς ἔχει πέντε σελήνας. Ἡ πλησιεστέρα ἀπὸ αὐτὰς στρέφεται εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδων χιλιομέτρων ἀπὸ τὸν Δία, ἡ δὲ ἀπωτέρα εἰς ἀπόστασιν 1,860,000 χιλιομέτρων, εἰς ἀρκετὰ μεγάλην δηλαδὴ ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν κεντρικὸν πλανήτην. Δὲν χρειάζεται ἰσχυρὸν τηλεσκόπιον διὰ νὰ διακρίνῃς τοὺς τέσσαρας ἐκ τῶν δορυφόρων τοῦ πλανήτου τούτου, ὡς ποίμνιον περὶ τὸν βοσκόν.

— Αὐτοὺς τοὺς δορυφόρους ἀνεκάλυψεν ὁ Γαλιλαῖος τὴν νύκτα τῆς 7ης Ἰανουαρίου 1610;

— Τὸ ἐμάντευσες. Κατ' ἐκείνην τὴν ἑσπέραν διέκρινε τρεῖς σελήνας περὶ τὸν Δία· τὴν ἀκόλουθον νύκτα εἶς μαθητής του ἀνεκάλυψε τὴν τετάρτην, τὴν δὲ πέμπτην ἀνεκάλυψε πολὺ ἀργότερα, κατὰ τὸ 1892, εἷς ἀστρονόμος ἐν Ἀμερικῇ.

Ἐνθυμήσου ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Γαλιλαίου ἐπίστευον ὅτι ἡ Γῆ εἶνε ἀκίνητος εἰς τὸ κέντρον τοῦ κόσμου, καὶ τόσον πολὺ ἡ πεποίθησις αὕτη ἦτο ἐρριζωμένη, ὥστε μετὰ εἴκοσι τρία ἔτη ὁ δυστυχὴς Γαλιλαῖος κατεδικάσθη ὡς διδάξας τὸ ἐναντίον, καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀπαρνηθῇ δι' ὅρκου τὰς ἰδέας του. Ἡ Σελήνη μας τότε ἐθεωρεῖτο μοναδικὸν ἄστρον εἰς τὸν κόσμον, πλασμένον ἐπίτηδες διὰ νὰ ὑπηρετῇ ἡμᾶς. Καὶ ἰδοὺ ὅτι παρουσιάζεται πλανήτης, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζον ἀξιοκαταφρόνητον ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζον πόσον εἶνε μέγας, καὶ διεκδικεῖ τὸ ἔκτακτον αὐτὸ προνόμιον τῆς Γῆς, καὶ ἀκόμη περισσότερον, αὐτὸς θέλει νὰ ἔχῃ οὐχὶ ἕνα ἀλλὰ τέσσαρας δορυφόρους. Ὁποία ἀνατροπὴ τοῦ παλαιοῦ οὐρανοῦ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν!

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Γαλιλαῖος ἐφοβήθη νὰ εἴπῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνεκάλυψεν· ἐμιμήθη τὸ παράδειγμα τοῦ Κοπερνίκου καὶ ἐφύλαξε τὴν ἀνακάλυψιν δι' ἑαυτὸν κατὰ πρῶτον. Ἀλλ' ἐγένετο ἀνάγκη ἐπὶ τέλους μὲ τὸν καιρὸν ν' ἀποκαλυφθῇ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐδόθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἰσχυρὸν διὰ σκαπάνης κτύπημα εἰς τοὺς διαφανεῖς θόλους τοῦ Πτολεμαίου καὶ τὸ κτύπημα τοῦτο δὲν ἦτο καὶ τὸ τελευταῖον.

Ἀλλὰ πρὸ τοῦ νὰ προχωρήσωμεν, ἔχω κάτι παράδοξον νὰ σοῦ εἴπω διὰ τὴν πλησιεστέραν ἀπὸ τὰς τρεῖς σελήνας, τοὺς τρεῖς δορυφόρους τοῦ Διός, τοὺς ὁποίους ἀνεκάλυψεν ὁ Γαλιλαῖος. Αὕτη ὀνομάζεται Ἰὼ καὶ ἀπέχει 418 χιλιάδας χιλιομέτρων ἀπὸ τὸν Δία. Ἀδύνατον νὰ διέλθῃ ποτὲ ἀπὸ τὸν νοῦν σου περί τινος πρόκειται!

Πόσον νομίζεις χρόνον ἐξοδεύει ἡ Ἰὼ διὰ νὰ κάμῃ μίαν περιστροφὴν περὶ τὸν Δία, ὅπως ἡ Σελήνη περὶ τὴν Γῆν;

— Μοῦ εἶπες ὅτι ἡ Σελήνη εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 364 χιλιάδων χιλιομέτρων, καὶ ἔχω ἀναγνώσει εἰς τὸ ἡμερολόγιον ὅτι κάμνει τὸν γῦρόν της εἰς 27 ἡμέρας καὶ 8 περίπου ὥρας. Ἡ Ἰὼ φυσικὰ ἀφοῦ ἀπέχει περισσότερον, θὰ ἐξοδεύει καὶ περισσότερον χρόνον.

— Καὶ ὅμως δὲν ἔχει οὕτως. Ἡ ἀπωτάτη, ἡ εὑρισκομένη εἰς ἀπόστασιν 1,860,000 χιλιομέτρων, ἡ Καλλιστώ, ὅπως ὀνομάζεται, κάμνει τὴν περιστροφήν της εἰς 16 ἡμέρας καὶ 16 ὥρας· ἡ Ἰὼ τὴν ἰδικήν της εἰς μίαν ἡμέραν καὶ 18 ὥρας, καὶ ἡ τελευταίως ἀνακαλυφθεῖσα εἰς δώδεκα μόνον ὥρας.

— Πῶς εἶνε αὐτὸ δυνατόν;

— Ὁ Ζεύς, μὲ τὴν ὁρμὴν μὲ τὴν

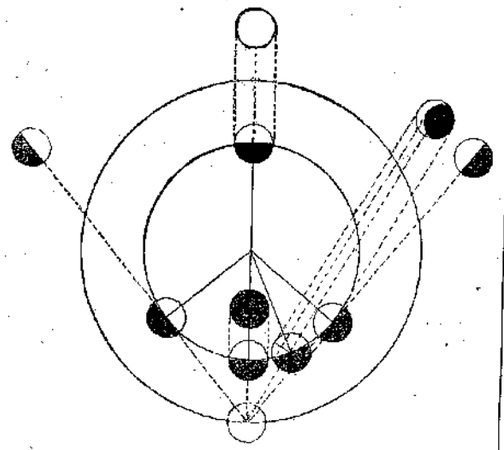

Αἱ φάσεις τῆς Ἀφροδίτης.

(*) Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ Ζεὺς ἀνατέλλει περὶ τὴν 7 ὥραν καὶ μεσουρανεῖ περὶ τὸ μεσονύκτιον.

Σ. τ. Μ.

ὁποίαν παρασύρει τοὺς δορυφόρους του εἰς στρόβιλον περὶ ἑαυτόν, ἀναγκάζει αὐτοὺς νὰ τρέχουν μὲ διαφορετικὸν βῆμα παρὰ ἡ Σελήνη, τῆς ὁποίας τὸ βῆμα ὁμοιάζει πρὸς χελώνης συγκρινόμενον πρὸς τὴν ταχύτητα αὐτῶν. Ἡ Σελήνη κινεῖται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς περιστροφῆς τῆς Γῆς, ἀλλ' ἡ περιστροφὴ αὕτη εἶνε πολὺ βραδεῖα ὅπως δώσῃ τὴν αὐτὴν ὁρμὴν εἰς τὴν Σελήνην, τὴν ὁποίαν δίδει ὁ Ζεὺς εἰς τοὺς δορυφόρους του. Ὁ ἰσημερινὸς τῆς Γῆς ἔχει μῆκος 40 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων, καὶ δι' αὐτὸν τὸν δρόμον, διὰ μίαν δηλαδὴ περιστροφήν της, ἡ Γῆ ἐξοδεύει 24 ὥρας, μίαν ἀπὸ τὰς 365 ἡμέρας τοῦ ἔτους της. Ὁ ἰσημερινὸς ὅμως τοῦ Διὸς ἔχει μῆκος 442 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων. Θέλεις τώρα νὰ μάθῃς πόσον χρόνον ἐξοδεύει ὁ πελώριος αὐτὸς πλανήτης διὰ μίαν περιστροφὴν περὶ ἑαυτόν; πόσος δηλαδὴ χρόνος παρέρχεται ἀπὸ τὴν μίαν μεσημβρίαν μέχρι τῆς ἑπομένης μεσημβρίας ἐπὶ τοῦ Διός; 9 ὧραι καὶ 55 λεπτά.

(Ἕπεται συνέχεια.)

[J. Macé] Δ. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

«— Ἐπιστρέφω ἀπὸ τὴν Σουηδίαν, μοῦ εἶπε μίαν ἑσπέραν ἡ Σελήνη.

«Εἰς τοποθεσίαν, τὴν ὁποίαν περιβάλλουν σκιερὰ δάση ἐλατῶν, ὁ ἀρχαῖος νεῴκορος τῆς Μονῆς Βρέτα· ὑψοῦται ἐπὶ τῶν μελαγχολικῶν ὀχθῶν τοῦ Ρῶξιν. Αἱ ἀκτῖνές μου εἰσέδυσαν διὰ τῶν σιδηρῶν κιγκλίδων, μέχρι τῆς μεγάλης κρύπτης, ὅπου οἱ Βασιλεῖς τῆς Σουηδίας κοιμῶνται ἀπ' αἰώνων τὸν τελευταῖον των ὕπνον ἐπὶ μαρμαρίνων κλινῶν.

«Ἄνωθέν των αἰωροῦνται βασιλικὰ στέμματα, τὰ σύμβολα τοῦ ἐπιγείου των μεγαλείου· ἀλλὰ τὰ στέμματα αὐτὰ εἶνε ἀπὸ ξύλον ἐπίχρυσον, ὑποβασταζόμενα διὰ ξυλίνων ἐπίσης βραχιόνων, ἐμπεπηγμένων εἰς τὸν τοῖχον.

«Τὰ ἔντομα, οἱ σῆτες φθείρουν τὸ ὑποστήριγμα· ἡ ἀράχνη ἐκτείνει, ἀπὸ τῶν στεμμάτων μέχρι τῶν τάφων, ἱστὸν κυματίζοντα ὡς πένθιμος πέπλος, καὶ τόσον βραχύβιον, ὅσον καὶ τὸ ἀνθρώπινον πένθος... Πόσον ὁ ὕπνος τῶν Βασιλέων εἶνε βαθύς! Τοὺς ἐγνώρισα ὅλους, καὶ ὅλους τοὺς εἶδα ὑπερηφάνους, ἀγερώχους, μὲ χεῖλη δεσποτικά, τὰ ὁποῖα ἤρκει νὰ διανοιχθῶσιν ὀλίγον, διὰ νὰ ἀναβλύσῃ τριγύρω των εὐτυχία ἢ συμφορά..

«Ματαιότης ματαιοτήτων!..

«Κοιμηθῆτε, ὦ νεκροί! Ἡ Σελήνη σᾶς ἐνθυμεῖται, καὶ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη αἱ ἀκτῖνές της θὰ ἐπισκέπτωνται τὸ στενόν σας βασίλειον, καὶ θὰ σπαρζωνται τὰ σκωληκόβρωτα στέμματά σας!»

[Κατὰ τὸν ΑΝΔΕΡΣΕΝ]

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 161.)

Τὸν ἔκαμαν νὰ πληρώσῃ σκληρῶς τὴν ἐφήμερον εὔνοιαν τοῦ κόμητος τῆς Φλάνδρας· τὸν ἔκαμαν νὰ ὑποστῇ μυρίας ταπεινώσεις καὶ σαρκασμούς, καὶ ἐπειδὴ δὲν κατώρθωσαν νὰ τον πείσουν νὰ παραιτηθῇ τῶν φιλοδόξων σχεδίων του, ὁ ἀδελφός του τὸν κατηγόρησεν ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ,—ὡς συνωμοτοῦντα δῆθεν μετὰ τῶν δυσηρεστημένων ὑποτελῶν, ἐναντίον του. Καὶ χωρὶς κἂν νὰ κούσῃ τὰς δικαιολογίας του, τὸν ἐξεδίωξεν ἀπὸ τὸν πύργον, καταδικάσας αὐτὸν εἰς ἀειφυγίαν.

Ὁ μήτηρ εἶδε τὸν ἀτυχῆ ἐξόριστον ἀπερχόμενον χωρὶς νὰ δακρύσῃ, χωρὶς νὰ τῷ εἴπῃ μίαν λέξιν ἀποχαιρετισμοῦ, χωρὶς ἓν νεῦμα οἴκτου!

Διερχόμενος πρὸ τῆς λιθίνης ἕδρας, ἀπὸ τῆς ὁποίας οἱ ἄρχοντες τῆς Δαμπιέρρης ἐδίκαζον ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, ὁ ἐξόριστος πρὸς στιγμὴν ἐσταμάτησεν:

— Ἐγκαλῶ τὴν δικαιοσύνην τῶν ζώντων ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τῶν νεκρῶν!

Τοῦτο εἶπε μόνον Καὶ οἱ πρόγονοι, τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθη, τῷ ἀπέδωκαν δικαιοσύνην, τιμωρήσαντες τὸν πρωτότοκον καὶ τοὺς ἀπογόνους του.

Παρῆλθεν ἔτη πολλά, ἀλλ' οὐδὲν ἐξήλειψεν ἐκ τῆς καρδίας τῆς μάμμης τὴν φοβερὰν ταύτην ἀνάμνησιν. Κύπτουσα ὑπὸ τὸ τριπλοῦν βάρος τῆς ἡλικίας, τοῦ πένθους καὶ τῆς τύψεως, συλλογίζεται τὸν προγεγραμμένον υἱόν της, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς τῇ ὡμίλησεν ἔκτοτε.

Καὶ μὲ ὑγροὺς ὀφθαλμούς, μὲ συνηνωμένας χεῖρας, στρέφεται πρὸς τὴν Μάγδαν καὶ ἀνκράζει παρακλητικῶς:

— Ὁμίλησε γρήγορα!.. Ὁμίλησέ μου δι' ἐκεῖνον... πού σου ἔδωσε τὸ δακτυλίδι.

— Εἶνε τώρα πολλὰ-πολλὰ χρόνια, ἤρχισε βραδέως ἡ γραῖα. Ἐπερνοῦσα ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἐζήτησα φιλοξενίαν εἰς τὸν πύργον. Μ' ἐδιώξαν σὰν σκυλί, καὶ καθὼς ἐγύριζα 'στὸν κάμπο, κουρασμένη, ἐλεεινή, ὁ ἄρχοντας τῆς Δαμπιέρρης που ἐγύριζεν ἀπὸ τὸ κυνήγι καὶ πού τον ἐπλησίασα νὰ του ζητήσω ἐλεημοσύνη, μ' ἔσπρωξε τόσο δυνατά, τόσαν ἄγρια, ποῦ ἔπεσα σ' ἕναν τάφρο καὶ ἔσπασα τὸ πόδι μου.

«Ἔμεινα ἐκεῖ μέσα ὧρες πολλές. Κανένας δὲν ἐφαίνετο νὰ με βοηθήσῃ. Ἐδιψοῦσα, ἔκαιγα ἀπὸ πυρετὸ· τὰ αὐτιά μου ἐβούιζαν, τὰ μάτια μου ἐθάμπωσαν, ὅταν ἔξαφνα ἀκούω μιὰ γλυκειὰ φωνὴ νὰ μου μιλῇ μὲ καλοσύνη...

«Ἕνας νέος ἦτον κοντά μου, καὶ μου ἐσκούπιζε τὸν ἱδρῶτα που ἔβρεχε τὸ μέτωπό μου, καί μου ἔδιδε νὰ πιῶ... Ἔπειτα, ἅμα εἶδε πῶς δὲν μποροῦσα νὰ περιπατήσω, μ' ἐσήκωσε 'στὰ χέρια του, —αὐτός, ἕνας εὐγενής, ἕνας ἱππότης! —μ' ἐπῆρε ὡς το ξενοδοχεῖο ποῦ ἦταν ἐκεῖ κοντά, καὶ εἶπε 'στὸν ξενοδόχο:

«— Νὰ περιποιηθῆς καλὰ αὐτὴ τὴ γυναῖκα. Πάρε τὸ δακτυλίδι μου· ἄλλο τίποτε δὲν ἔχω· μὰ θὰ σε ἀποζημιώσῃ αὐτὸ καλὰ γιὰ τοὺς κόπους σου καὶ γιὰ τὰ ἔξοδά σου.»

«Ἔφυγε καὶ δὲν ἐπρόφθασα νὰ τον εὐχαριστήσω. Μὰ ἡ Μάγδα δὲν ξεχνᾷ οὔτε τὸ καλό, οὔτε τὸ κακό.

«Ἐρώτησα καί μου εἶπαν τὄνομά του: ἦταν ὁ Γουλιέλμος τῆς Δαμπιέρρης, ὁ υἱός σας, πού τον ἔδιωξαν καί τον ἀποκλήρωσαν οἱ συγγενεῖς του.»

Ἡ μήτηρ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν της μὲ τὰς χεῖράς της.

«Ὡρκίσθηκα νὰ του ἀνταποδώσω τὸ καλὸ πού μου ἔκαμε. Ὅσῳ πτωχὴ καὶ ἂν φαίνωμαι, ἡ φυλή μου ὅμως εἶνε μεγάλη, πλουσία, καὶ ἅμα θέλω, εἰμπορῶ νὰ εὕρω περισσότερα χρήματα καὶ ἀπὸ τὸν πειὸ μεγάλο πρίγγιπα τῆς χριστιανοσύνης!

«Ἐγὼ ἐνέργησα καὶ ὁ Γουλιέλμος τῆς Δαμπιέρρης ἠμπόρεσε νὰ ἀποκτήσῃ μιὰ πανοπλία βασιλικὴ καὶ ἕνα ὡραῖο πολεμικὸ ἄλογο, γιὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν κόμητα Βωδουΐνο τῆς Φλάνδρας, τὸν προστάτη του.

«Ἀπὸ μακρυὰ καθὼς καὶ ἀπὸ σιμὰ τὸν παρακολουθοῦσα, τὸν ἐφύλαγα. Εἰς τὸν πόλεμο ἐδείχθη ἥρως, ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνθουσιάσθηκε καί του ἔδωσε γιὰ γυναῖκα τὴν κόρη του, τὴ Μαργαρίτα!

— Παιδί μου! ἀνέκραξεν ἡ πυργοδέσποινα, μὲ κίνημα χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας.

«Ἀπὸ τότε τὸν ἔχασα. Ἦταν πλούσιος καὶ εὐτυχισμένος· ἔλεγα πῶς δὲν εἶχε πειὰ τὴν ἀνάγκη μου. Ἀλλὰ ἡμοῦν ἀπατημένη! Ἐκεῖ ψηλά, 'στὴν κορυφὴ τῆς δόξας καὶ τῆς εὐτυχίας, ἀπάντησε σὰν φεῖδι τὴν προδοσία. Τὸν ἐδολοφόνησαν».

Ἡ Δέσποινα τῆς Δαμπιέρρης κατέπνιξεν ὀλολυγμόν.

«Εἶχεν ἀφίτῃ χήρα καὶ ἕνα ὀρφανό. Ἀλλὰ μέσα 'στὴν ἀταξία, ποῦ ἐπροξένησε ὁ θάνατος τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐχάθηκαν καὶ οἱ δύο, καὶ κανένας δὲν ἤξευρε τί ἀπόγιναν.

«Ἐπέρασαν χρόνια.

«Μιὰ μέρα, 'στὴν Προβηγγία, κάτι παληόπαιδα μ' ἔστρωσαν 'στὶς πέτρες, καὶ μ' ἔσωσεν ἀπὸ τὰ χέρια τους ἕνα εὔμορφο παλλικάρι, ποῦ τὸ πρόσωπό του καὶ τὰ φερσίματά του μοῦ ἐνθύμισαν πολὺ τὸν Γουλιέλμο τῆς Δαμπιέρρης.

«Τὸ παιδὶ ἐδούλευε τότε 'ς ἕνα μαχαιράδικο. Κυττάζω τὸ χέρι του, γιὰ νὰ του 'πῶ τὴν τύχη του, καὶ ὅλες μου ἡ ὑποψίες βεβαιῶνονται. Τὸ ἀστρικό του ἔλεγε πῶς θὰ γίνῃ μεγάλος ἄνθρωπος.

«Ὕστερ' ἀπὸ λίγον καιρό, ἔμαθα πῶς

οἱ Φλαμανδοὶ ἐσήκωσαν ἐπανάστασι καὶ ἔκαμαν κόμητα τὸν ἔγγονον τοῦ Βωδουΐνου, τὸν Γκὺ τῆς Δαμπιέρρης, τὸ παιδὶ τοῦ Γουλιέλμου. Μὰ πῶς ; δὲν τα ἐμάθατε αὐτά ;

— Ὄχι.

— Πηγαίνω 'στὴ Φλάνδρα. Ἀλλοίμονό μου! ἐκεῖ μοῦ ἔμελλε νὰ ἰδῶ τὸ σωτῆρά μου 'στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν του! Ἑτοιμαζόμουν νὰ τον γλυτώσω, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς μοῦ τον ἔβαλε 'στὸ δρόμο μου, ἀλλὰ πληγωμένο, ἑτοιμοθάνατο!

— Ἀχ!

— Τὸν σήκωσα, τὸν ἔβαλα 'στὸ κάρρο μου, τὸν ἐπεριποιήθηκα, τοῦ ἐγιάτρεψα τὲς πληγές του... Ἀλλὰ ποῦ νὰ τον πάγω ; ποῦ νὰ τον κρύψω ἀπὸ τοὺς σκληροὺς ἐχθρούς του ;

« Ἐσυλλογίσθηκα τὴ γιαγιά του· ἦλθα 'στὴ Βουργονία καὶ στάθηκα 'στὴν Δαμπιέρρη, γιὰ νὰ σας 'πῶ : Τὸ παιδὶ τοῦ παιδιοῦ σας εἶνε ἐδῶ. Εἶνε ἄρρωστο, ἀδύνατο, χωρὶς στέγη, χωρὶς ψωμί. Θὰ τον δεχθῆτε, θὰ τον περιποιηθῆτε, θὰ τον προστατεύσετε ; ἢ θὰ τον διώξετε σὰν τὸν πατέρα του ;»

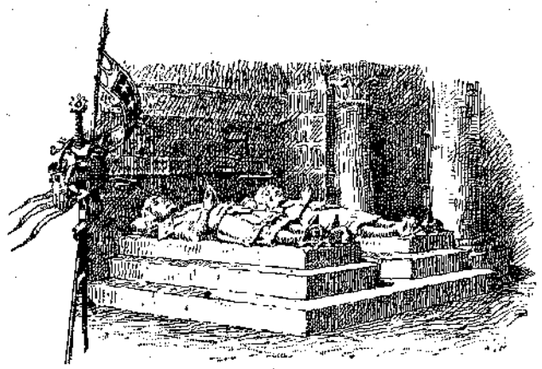

« Τοῦ ἐπιβλητικοῦ μνημείου, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐκοιμῶντο οἱ τελευταῖοι τῆς γενεᾶς της». (Σελ. 162, στ. α'.)

Ἡ εὐγενὴς Δέσποινα ἠγέρθη καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὴν Μάγδαν, ἀγωνιῶσα :

— Καὶ ἡ ἀπόδειξις αὐτῶν ποῦ λέγεις ;...

— Δὲν την ἔχω. Οἱ Σύμβουλοι τῆς Λίλλης ἔστειλαν τοὺς τίτλους τοῦ νέου κόμητος εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας. Τὸ παιδὶ ὅμως ποῦ ἔσωσα καὶ πού σας φέρω, εἶνε βεβαιότατα ὁ Γκὺ τῆς Δαμπιέρρης· μοῦ το εἶπαν τὰ ἄστρα, καὶ τὰ ἄστρα ποτὲ δὲν λέγουν ψέμματα! Ἔπειτα εἰμπορεῖτε νὰ τον ἰδῆτε, νὰ τον ἐξετάσετε, χωρὶς νὰ του εἰπῆτε ποιὰ εἶσθε. Ἐδῶ θὰ εἶνε ἐξασφαλισμένος ἀπὸ κάθε κίνδυνο· καὶ ἅμα γίνῃ καλὰ 'στὴν ἐντέλεια, καὶ ἅμα πεισθῆτε, τότε κάμετε ὅπως θέλετε.

— Ποῦ εἶνε ; θέλω νὰ τον ἰδῶ.

— Δόσετέ μου δυὸ ὑπηρέτες νὰ τον φέρωμε ἐδῶ.

Ἡ Δέσποινα τῆς Δαμπιέρρης ἔφερε τὴν ἀργυρᾶν συρίκτραν εἰς τὰ χείλη. Οἱ θεράποντες προσέτρεξαν.

— Νὰ κάμετε ὅ,τι θὰ σας 'πῇ αὐτὴ ἡ γυναῖκα, διέταξε.

Μετ' ὀλίγον, ἐξηπλωμένος ἐπὶ φορείου, ὁ νεαρὸς ἀσθενὴς διήρχετο τὴν κιονητὴν γέφυραν.

Φθάσαντες ὑπὸ τὸ παράθυρον τῆς πυργοδεσποίνης, ὅπου ἵστατο ἀναμένουσα, οἱ φορεῖς πρὸς στιγμὴν ἐσταμάτησαν.

Ἡ μήτηρ ἐνόμισε τότε ὅτι ὡρθώθη ἐμπρός της ἐκδικητικὸν τὸ φάσμα τοῦ υἱοῦ της, καὶ τῇ ἔδειξε διὰ χειρονομίας ἐπιτακτικῆς τὸ ὠχρὸν καὶ ἐξηντλημένον ἐκεῖνο ὀρφανόν. . .

Καὶ ἐκραγεῖσα εἰς λυγμούς, τῷ ἤνοιξε τὰς ἀγκάλας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'

Ὁ Γωλτιέρος ἐπανήρχετο βραδέως εἰς τὴν ζωήν. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ αἰσθήσεις του ἀφυπνίζοντο. Ἤρχισε νὰ ἐννοῇ ὅ,τι τῷ ἔλεγον καὶ νὰναγνωρίζῃ τοὺς περιστοιχίζοντας αὐτόν.

Ἐν τούτοις ἡ μνήμη του δὲν ἐπανῆλθεν ἀκόμη· ἀπὸ τὰς τραγικάς του περιπετείας, οὐδεμίαν διετήρει ἐνθύμησιν· καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα Γκύ, μὲ τὸ ὁποῖον τὸν ἐκάλει ἡ πυργοδέσποινα, τίποτε δὲν τῳ ὑπενθύμιζε. Τὸ παρελθὸν εἶχεν ἀποθάνῃ δι' αὐτόν, καὶ οὔτε ἴχνος του ἔμενε πλέον εἰς τὸν ἐξησθενημένον ἐκεῖνον ἐγκέφαλον.

Ἐνόμιζεν ὅτι ἀνέκαθεν εἶχε ζήσῃ εἰς τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον πύργον, ὅπου τὰ πάντα τῷ ἐφαίνοντο γνώριμα καὶ οἰκεῖα· καὶ οὐδὲν ἀνεκάλει εἰς τὴν μνήμην, ἐκτὸς τοῦ προσώπου τῆς μάμμης, τοῦ ἐσκυμμένου ἐναγωνίως ἄνωθεν τῆς κλίνης του.

Εἶχε συνειθίσῃ τόσον νὰ την βλέπῃ, πλησίον του πάντοτε, κατὰ τὰς μακρὰς ἡμέρας τοῦ πυρετοῦ καὶ τὸς ἀτελευτήτους νύκτας τῆς ἀγρυπνίας, ὥστε δὲν ἐξεπλάγη ὅταν τὴν εὗρεν ἐκεῖ, συνελθών, καὶ τῇ ἐμειδίασεν, ὡς νὰ την ἐγνώριζε πρὸ πολλοῦ.

Ὁ Ἀμβρόσιος, ὁ γέρων ἰατρὸς τῆς εὐγενοῦς οἰκογενείας, εἶχε διατάξῃ νὰ τον ἀφέσουν εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην τῆς λήθης. Διέγνωσεν ἀμέσως ὅτι εἶχεν ἐνώπιόν του φύσιν νευρικὴν καὶ εὐαίσθησθητον, καὶ ἐφοβεῖτο τὴν ἀπότομον ἀφύπνισιν τῆς μνήμης, τὴν αἰφνιδίαν ἐπιδρομὴν ἀναμνήσεων φοβερῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς ἐκείνης ἐξαντλήσεως.

Ἄλλως τε καὶ ἡ Δέσποινα τῆς Δαμπιέρρης δὲν δυσηρεστεῖτο διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, ἡ ὁποία ἐξήλειφεν ὅλα τὰ προηγούμενα καὶ τῇ ἀπέδιδε τὸν ἔγγονέν της, ὡς ἐὰν οὐδέποτε τὸν εἶχεν ἀποχωρισθῇ.

Οὔτε ἀμφέβαλλε πλέον περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ παιδίου. Ναί· ἦτο ὁ ἔγγονές της. Μήπως δὲν εἶχε τὸ ἐξωτερικόν, τὰς ἕξεις, τοὺς τρόπους γνησίου εὐπατρίδου; Εὐμενὴς καὶ συγκαταβατικὸς πρὸς τοὺς ὑποδεεστέρους, ἐδέχετο τὴν λατρείαν των ἀξιοπρεπῶς, μὲ ὕφος ἀνθρώπου συνειθισμένου νὰ κατέχῃ ἀνωτέραν θέσιν. Τρυφερὸς καὶ εὐλαβὴς πρὸς τὴν μάμμην του, ἐφέρετο πρὸς αὐτὴν μὲ ὅλην ἐκείνην τὴν λεπτότητα καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ πατρός του.

Ὅπως ἐκεῖνος, ἐνεθουσιάζετο ἀκούων πολεμικὰς διηγήσεις, ὠνειρεύετο ἆθλα, ἀνδραγαθήματα ἱπποτικά. Ἦγε τώρα ζωὴν ἀληθοῦς εὐγενόπαιδος, σπουδάζων ὑπὸ τὸν ἐφημέριον τοῦ πύργου, τὸν ὁποῖον ἐξέπληττε μὲ τὰς ταχείας του προόδους, ἐξασκούμενος εἰς τὰ ὅπλα, τελειοποιούμενος εἰς τὴν ἱππασίαν.

Φύσει ἐπιδέξιος εἰς ὅλας τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλουν τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς ἑνὸς εὐγενοῦς τῶν χρόνων ἐκείνων, ἐκράτει τὸ ξίφος τελείως μὲ τὴν λεπτὴν ἀριστοκρατικήν του χεῖρα, καὶ ὑπὸ τὴν βαρεῖαν πανοπλίαν ἠσθάνετο περισσοτέραν ἄνεσιν, ἢ ὅσην ἄλλοτε ὑπὸ τὸ χιτώνιον τοῦ ἐργάτου.

— Ἀπαράλλακτος ὁ ἄρχων Γουλιέλμος! ἔλεγον οἱ ὑποτελεῖς, καταγοητευμένοι ἀπὸ τὸ ὡραῖόν του ἐξωτερικόν. Μὲ τὴ διαφορὰ μόνον, ὅτι ἐκεῖνον δὲν τον ἄκουγε κανείς!

Ἀπεναντίας, ὁ Γωλτιέρος ἤρκει μόνον νὰ ὁμιλήσῃ, διὰ νὰ συγχωρηθῇ ἓν πταῖσμα, διὰ νὰ ἐπανορθωθῇ ἓν ἀδίκημα, διὰ νὰνοίξῃ ἡ πυργοδέσποινα ἀμέσως βαλάντιον καὶ καρδίαν, καὶ νὰ δειχθῇ ἐπιεικής, εὔσπλαγχνος.

[Ἕπεται συνέχεια.] ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

[Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Arthur Dourliac.]

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΡΙΘΜΩΝ ΚΥΜΑΤΑ

[Μῦθος Αἰσώπου.]

Ἕνας ποῦ ἐζήτει, φαίνεται, δουλειά,
Καθήμενος εἰς τὴν ἀκρογιαλιά,
Τὰ κύματα τὰ γαλανὰ ἐμετροῦσε.

Μὰ τάχασε μετρῶντας, δυστυχῶς,
Καὶ στέκει ἀπελπισμένος, ποῦ ὁ φτωχὸς
Νὰ τὰ ξαναμετρήσῃ δὲν μποροῦσε.

Τοῦ λέγει τότε ἡ Μοῖρα:—«Ἀγαπητέ
Τὰ κύματα ποῦ ἐπέρασαν, ποτὲ
Δὲν θὰ τα ξαναϊδῆς εἰς τὴ ζωή σου.

Λοιπὸν τὰ νέα μέτρα : Ὅ,τι περνᾷ
Στὸν κόσμο τοῦτο δὲν ξαναγυρνᾷ
Καὶ τοῦ κακοῦ χαλᾷς τὴν κεφαλή σου.»

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ 20ΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ» ΤΗΣ 13 ΜΑΪΟΥ 1900 Σελ. 172—α'

ΕΘΝΙΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ

πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλληνόπαιδας.

Ἐν Αὔγουστον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν « ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ» ἀρθρίδιον φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «Θωρηκτὸν δι' ἐράνου παιδίων.» Εἰς τὸ ἀρθρίδιον τοῦτο ἐγίνετο λόγος περὶ δύο Ἀμεριλανόπαιδων, οἵτινες, ἠλεκτρισθέντες ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἐξ οὗ πρὸ μικροῦ εἶχεν ἐξέλθῃ νικήτρια ἡ Πατρίς των, συνέλαβον τὴν ἰδέαν νὰποταθῶσι πρὸς ὅλους τοὺς συνομήλικας ὁμοεθνεῖς των, καὶ διὰ παιδικοῦ «πανεμεριλανικοῦ» ἐράνου, νὰ ναυπηγήσωσιν ἓν θωρηκτὸν διὰ τὸ ἔθνος των. Ἡ ἐπίκλησις ἔγινεν ἐνθουσιωδῶς δεκτὴ· ἀπὸ πᾶσαν γωνίαν τῆς Ἀμερικῆς ἐστάλησαν εἰσφοραί, τὸ θωρηκτὸν ἐναυπηγήθη, ὠνομάσθη «Ἀμεριλανόπαις» καὶ προσφέρθη εἰς τὴν Ἀμεριλανικὴν Πατρίδα. Εἰς τὸν ἐπίλογον τοῦ ἀρθριδίου ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ἠρώτα «ἂν καὶ εἰ Ἑλληνόπαιδες δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ πράξουν κἄτι παρόμοιον »

Βαθεῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκ τοῦ ἀρθριδίου τούτου ἐντύπωσις· ἡ οὐχὶ ρητὴ καὶ ὡρισμένη ἀλλ' ἔμμεσος καὶ δοκιμαστικὴ, ὡς εἰπεῖν, πρότασίς μας, ἔτυχεν εὐθὺς ἀμέσως ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς ὑπὸ τῶν πολυπληθῶν φίλων τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ. Δι' ἑκάστου ταχυδρομείου σωρεία ἐρωτήσεων ἔφθανεν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας· ὡσεὶ δὲ εἶχεν ἐπέλθῃ αὐτόματος συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἐν διαφόροις ἐπικρατείαις καὶ ἠπείροις ἀναγνωστῶν τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ, μέχρι προτροπῆν ἀπέτεινον πανταχόθεν, κοινὴν καὶ ὁμόθυμον : νὰναλάβῃ ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ τὴν πρωτοβουλίαν πανελληνίου παιδικοῦ ἐράνου πρὸς ναυπήγησιν πολεμικοῦ πλοίου χάριν τοῦ ἔθνους. Τενὲς ἐκδιάζοντες ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ των τὴν ἀπόφασιν, ἐπεσπεύδοντες ἐν τῇ εὐγενεῖ των ἀνυπομονησίᾳ δι' ἔργων τὴν ἐκτέλεσιν, ἀπέστειλαν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας τὰς χρηματικὰς εἰσφορὰς των, ἄλλοι δὲ πολλοὶ ἀνήγγελλον ὅτι εἶχον ἑτοίμους πρὸς ἀποστολὴν τὰς οἰκονομίας των, εὐθὺς ἅμα τῇ προκηρύξει τοῦ ἐράνου.

Ἐνώπιον τῆς τοιαύτης ὁμοθύμου προθυμίας, ἡ Διεύθυνσις τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ δὲν ἐδίστασε πλέον· ἀποδλέπουσα δέ, ἀνεξαρτήτως τοῦ οἱουδήποτε ὑλικοῦ ἀποτελέσματος, εἰς τὴν μεγίστην παιδευτικὴν σημασίαν τοῦ ἔργου, προεκήρυξε θαρραλέως τὸν ἔρανον· ἀπέτεινε δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν συνδρομητῶν ἐγκύκλιον, δι' ἧς τοὺς προσεκάλει νὰποστείλωσι τὴν εἰσφορὰν των, ὑποδεικνύουσα εἰς αὐτοὺς πῶς ἔπρεπε νὰ ἐργασθῶσι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ.

Τότε, ἐκ τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου, ἐκ τῶν νήσων τοῦ Ἰονίου καὶ τοῦ Αἰγαίου, ἐκ τῆς Ρουμανίας, καὶ τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ παντοχόθεν, ὅπου πάλλονται ἑλληνικαὶ καρδίαι, ἤρχισεν ἄμιλλα φιλοπατρίας· πυκναὶ εἰσέρρευσαν οἱ εἰσφοραὶ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας· δὲν ἦτο δὲ μόνον τὸ ποσὸν τὸ συγκινοῦν, — ποσὸν ἀνερχόμενον καὶ εἰς ἑκατὸν ἢ καὶ πλείονας δραχμός, τί; οἶδα μὲ ποίας οἰκονομίας συλλεχθὲν καὶ διὰ ποῖα παιδικὰ ἔνεκα προορισθέν,—ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ ψυχικὴ διάθεσις ἡ ἀποστέλλουσα αὐτό· ἡ ἰδέα τῆς ναυπηγήσεως τοῦ « Ἑλληνόπαιδος» ἐδόνησε τὰς εὐγενεστέρας χορδὰς τῆς καρδίας των· θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι κἄτι ἀόριστον καὶ λανθάνον μέσα εἰς τὰ στήθη των, εἰς πόθος ἄγνωστος καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη, ἀφυπνίσθη διὰ μιᾶς καὶ ἐξεδηλώθη εἰς ἐνθουσιασμόν. Καὶ ποῖαι ὡραῖαι, συγκινητικαὶ φράσεις ἀνῆλθον ἀπὸ τὴν καρδίαν εἰς τὰ χείλη των, μέχρι τῆς αἰχμῆς τῆς γραφίδος των!

Ἀναντιρρήτως, ἀνυπολόγιστος εἶνε ἡ παιδαγωγικὴ σημασία τοῦ ἐράνου τούτου. Ὑπάρχουν ἰδέαι τινές, αἱ ὁποῖαι εὐωδιάζουν τὰς ψυχὰς ὅταν εἰσέλθουν εἰς αὐτάς. Τὸ νὰ πρεβάλῃ εἰς ἑαυτὸν ὁ ἑλληνόπαις ἕνα εὐγενῆ καὶ ὄχι προχείρως ἀλλὰ μετὰ δυσκολίας κατορθωτὸν σκοπόν, καὶ νὰφοσωθῇ ὁλοψύχως εἰς αὐτόν, τὸ νὰ καθαρίσῃ διὰ τοῦ μεγαλείου τοῦ σκοποῦ τούτου τοὺς πόθους του ἀπὸ πᾶν εὐτελὲς καὶ παιδαριῶδες, τὸ νὰ γεμίσῃ τὴν ψυχήν του μὲ ἓν ὑπέροχον ὄνειρον καὶ αὐτὸ νὰ γίνῃ τὰς σκέψεις του, περὶ αὐτοῦ νὰ ἐμιλῇ μὲ τοὺς ὁμήλικας, μὲ αὐτὸ νὰ κοιμᾶται, τὸ νὰ φανερώνῃ ἤδη τὴν πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπην, καὶ νὰ ὑπερβάλλῃ ἑαυτὸν εἰς θυσίαν ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ νὰ θυσιάζῃ τὴν ἄμεσον ἀτομικὴν τέρψιν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ἐθνικοῦ ἰδεώδους—ποία προάσκησις αὐταπαρνησίας καὶ φιλοπατρίας, ποία προπόνησις τοῦ φρονήματος ἀληθοῦς Ἕλληνος!

Ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία, ἢ μᾶλλον ὁ θρίαμβος τοῦ ἐθνικοῦ ἐράνου τῶν ἑλληνοπαίδων, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ σήμερον δημοσιευομένου πρώτου Δελτίου, δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν συνδρομητῶν τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ. Ὅπως ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ὅπου ἐν τούτοις ὑπάρχουσι περιοδικὰ ἀριθμοῦντα ὑπερδιακοσίας χιλιάδας συνδρομητῶν, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ ὁ ἔρανος προσέλαβε χαρακτῆρα πανεμεριλανικόν, ὁμοίως π α ν ε λ λ ή ν ι ο ς δέον νὰ γίνῃ καὶ ὁ ἰδικός μας παιδικὸς ἔρανος. Τοῦτο δὲ ὄχι μόνον διότι διὰ τῶν πολλῶν εἰσφορῶν δύνατοι νὰ συναχθῇ μέγα ποσόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐνυπολανθάνουσαν εἰς τὸν ἔρανον τοῦτον ἰδέαν. Ὅταν, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, συντελεσθῇ ὁ « Ἑλληνόπαις», δὲν θὰ εἶνε μόνον ἓν ὡραῖον πλεῖον, τὸ ὁποῖον οἱ ἀπανταχοῦ Ἑλληνόπαιδες θὰ προσφέρουν εἰς τὴν φιλτάτην Πατρίδα, ἀλλὰ καὶ μνημεῖον περικαλλὲς καὶ ὑπερήφανον τῆς πανελληνίου παιδικῆς προσπαθείας, ἰσχυρᾶς καὶ θριαμβευούσης, σύμβολον τῆς ἑνότητος τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς νεαρῶν ἑλληνικῶν ψυχῶν.

Ἀπὸ σήμερον λοιπὸν ἀπειτιόμεθα εἰς πάντας τοὺς Ἑλληνόπαιδας. Εἶνε τόσαι ἑκατοντάδες χιλιάδων ἀνὰ τὰς ἑλληνικὰς χώρας καὶ τὰς ἑλληνικὰς ἀποικίας, αἱ δὲ καρδίαι των, ὡς ἐμπράκτως ἀπεδείχθη, διαθερμαίνονται ἀπὸ τοιαύτην πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπην, ὥστε ἀδιστάκτως φρονοῦμεν, ὅτι τὸ ὡραῖον ὄνειρον δὲν θὰ μείνῃ ὡς σκιὰ πάθου εἰς τὴν χώραν τῶν ὡραίων ἀλλ' ἀνεκτελέστων ὀνείρων καὶ τῶν ἀπραγματοποιήτων ἰδανικῶν, ἀλλὰ στερεὸν καὶ χαλύβδινον θὰ διασχίσῃ γοργὸν καὶ ὑπερήφανον τὰ κύματα, ἡ δὲ γαλανόλευκος ἀπὸ τῶν ἱστῶν του θ' ἀντικατοπτρισθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται σύντονος ἐνέργεια καὶ ἐθνικὴ πάντων τῶν Ἑλληνοπαίδων συνεργασία. Ὁ πλούσιος ἂς στείλῃ πολλά, ὁ εὔπορος ὅσα δύναται, ἀλλ' εὐπρόσδεκτος εἶνε καὶ τοῦ πτωχοῦ ἡ πενιχρὰ εἰσφορά· λαμπρῶς ἐκπληροῦ τὸ καθῆκον του ὁ προθύμως εἰσφέρων κατὰ τὸ μέτρον τῶν πόρων του, ἐπιδοκιμαζούσης τῆς συνειδήσεώς του· ὅταν ἡ καρδία εἶνε πλήρης, δὲν βλάπτει ἂν τύχῃ νὰ μὴ εἶνε πλῆρες καὶ τὸ βαλάντιον.

Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἔργον θὰ ἀχθῇ ἐν ἐνθουσιασμῷ εἰς πέρας. Ἀλλ' εἴτε μέγα, εἴτε μικρὸν εἶνε τὸ πλεῖον, τιμὴ εἰς τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς παρούσης γενεᾶς, τῶν ὁποίων ἡ φιλοπατρία θὰ ναυπηγήσῃ καὶ θὰ προσφέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν παμφιλτάτην Πατρίδα.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ γινώσκει, ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τῶν μεγάλων σκοπῶν δὲν ἄγουσι τὰ μικρὰ μέσα, καὶ ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔρανου ἀπαιτεῖται σύντονος, πολλαπλῆ, μεθοδικὴ καὶ εὐρεῖα ἐνέργεια. Ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος» θὰ διενεργηθῶσι καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς ἄλλας μεγαλοπόλεις ἀγοραί, παραστάσεις, συναυλίαι, οἱ δὲ διδάσκαλοι, οἵτινες ἐφάνησαν οἱ ἐνθουσιωδέστεροι ὑπέρμαχοι τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ, θὰ σημάνωσι τὸ ἐθνικὸν σάλπισμα μέχρι τῶν μικροτέρων χωρίων.

Τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται εἰς τὸ σημερινὸν Δελτίον, συνελέγησαν ἐν στενῷ οὐσωστικῷ κύκλῳ, κατόπι τῆς ἰδιαιτέρας ἐγκυκλίου, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ πρὸς τοὺς συνδρομητάς της; καὶ διὰ τῆς Ἐπιστολῆς, τῆς ὁποίας βλέπετε κατωτέρω τὸν τύπον. Τὴν Ἐπιστολὴν ταύτην παρακαλοῦνται ἤδη νὰ ἀντιγράψουν καὶ νὰ θέσουν εἰς ἐνέργειαν πάντες οἱ συμμερίζόμενοι τὴν ἰδέαν Ἑλληνόπαιδες, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κυκλοφορία της εὐρύτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον. Εἶνε τὸ μέσον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ περιορισθῶμεν, ἕως οὗ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τεθοῦν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ ἄλλα.

Κέντρον τῶν εἰσφορῶν εἶνε τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων». Δελτία τοῦ Ἐράνου θὰ δημοσιεύωνται παρ' ἡμῶν ἑκάστοτε, μὲ ἀκριβῆ σημείωσιν τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν εἰσφορῶν, μόνον δὲ ἡ δημοσίευσις αὕτη, ἡ παρ' ἡμῶν γινομένη, θὰ ποτελῇ τὴν ἐπίσημον ἀπόδειξιν, ὅτι τὰ χρήματα ἐλήφθησαν καὶ κατετέθησαν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐράνου Ὅστις, δι' οἱονδήποτε λόγον, θὰ ἐπεθύμει νὰ μὴ δημοσιευθῇ εἰς τὸ Δελτίον τὸνομά του, παρακαλεῖται νὰ ὑποδείκνυῃ ἐν ψευδώνυμον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον νὰ καταγράφεται ἡ εἰσφορά, διὰ νὰ βεβαιώνεται ὁ ἀποστείλας αὐτήν, ὅτι ἐλήφθη καὶ κατετέθη εἰς τὸ ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος» Ταμεῖον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαΐου 1900.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΗΣ « ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ »

ΤΥΠΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

τὴν ὁποίαν πᾶς Ἑλληνόπαις συμμεριζόμενος τὴν ἰδέαν τοῦ « Ἐθνικοῦ Ἐράνου τῶν Ἑλληνοπαίδων» ὀφείλει νὰ ἀντιγράψῃ εἰς τριπλοῦν καὶ νὰ ἀποστείλῃ ἀπὸ ἓν ἀντίγραφον μὲ τὴν ὑπογραφήν του πρὸς τρία γνωστά του πρόσωπα. Ἡ ἐπιστολὴ πρέπει νὰ ἀντιγραφῇ ὡς ἔχει, πιστότατα. Μόνον τὸ μέρος τοῦτο, τὸ ἐντὸς τοῦ πλαισίου, θὰ παραλειφθῇ.

Ἐν ..... τῇ 1900

Ἀγαπητ ..... φίλ .....

Εἰς .....

Οἱ συνδρομηταὶ καὶ αἱ συνδρομήτριαι τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον ἐκδιδομένου καὶ γνωστοτάτου περιοδικοῦ τῆς νεολαίας « Ἡ Διάπλασις τῶν Παίδων» ἐπιθυμοῦντες νὰ διατρανώσῃ περιφανῶς ἡ πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη των ἀπανταχοῦ γῆς Ἑλληνοπαίδων, ἀπεφάσισαν νὰ διενεργήσουν ἐθνικὸν ἔρανον μεταξὺ τούτων παντῶν, ἵνα, διὰ τοῦ συναχθησομένου ποσοῦ, νευπηγηθῇ πολεμικὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον θὰ ὀνομασθῇ « Ἑλληνόπαις» καὶ θὰ προσφερθῇ εἰς τὸ Ἔθνος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπεφασίσθη νὰ εἰσπραχθῶσι ὁ εἷς διὰ τοῦ ἄλλου, ὅπως συνεισφέρουν ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν, πάντες ἐν γένει οἱ Ἑλληνόπαιδες, μικροὶ καὶ μεγαλήτεροι, εἴτε πλούσιοι εἴτε πτωχοί, εἴτε ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν εἴτε ὑπὸ ἄλλην ὑπηκοότητα διατελοῦντες.

Μὲ τὴν πεπεποίθησιν ὅτι ἐπιθυμεῖτε καὶ ὑμεῖς νὰ συντελέσετε εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἱεροῦ καὶ πατριωτικοῦ τούτου ἔργου, σᾶς ἀπευθύνω τὴν παροῦσάν μου καὶ σας παρακαλῶ νὰ πράξετε δύο τινά, τὰ ὁποῖα ἔπραξα ἤδη καὶ ἐγώ, τὰ ἑξῆς :

Α' — Νὰ γράψετε, αὐθημερὸν εἰ δυνατόν, τρία ἀντίγραφα τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης, καὶ νὰ ἀποστείλετε αὐτά, μὲ τὴν ὑπογραφήν σας πλέον, πρὸς τρία γνωστά σας πρόσωπα, — τοῦ αὐτοῦ φύλου μὲ ὑμᾶς εἰ δυνατὸν καὶ τῆς αὐτῆς περίπου ἡλικίας, — εἴτε ἐν τῷ τόπῳ σας διαμένοντα εἴτε ἀλλαχοῦ, ὅπως πράξουν καὶ αὐτὰ κατόπιν τὸ ἴδιον. Ἐνοεῖται δὲ ὅτι ἐκ τῆς ἐπιστολῆς μου θὰ μεταβάλετε κατὰ τὴν ἀντίγραφήν μόνον τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς ὃν θὰ ἀπευθύνεται.

Β'. — Νὰ ἐπιστρέψετε τοὐναχύτερον τὴν παροῦσάν μου πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» κ. Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, ὁδὸς Αἰόλου 117, εἰς Ἀθήνας; — ἀφοῦ πρῶτον σημειώσετε ἐπ' αὐτῆς ὅτι ἀντιγράφη ὑφ' ὑμῶν καὶ πρὸς ποίους ἐστείλατε τὰ τρία σας ἀντίγραφα, — νὰ ἐσωκλείσετε δὲ συγχρόνως καὶ τὸν ἰδικόν σας ἔρανον ὑπὲρ τῆς ναυπηγήσεως τοῦ « Ἑλληνόπαιδος». Εἶνε δεκτὸν οἱονδήποτε ποσόν, καὶ τὸ ἐλάχιστον, στέλλεται δέ, ἐν ἐλλείψει ταχυδρομικῆς ἢ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς, διὰ χαρτονομισμάτων, ἢ γραμματοσήμων. Ἡ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἐπιστολὴ μὲ τὸν ἔρανόν σας καλὸν εἶνε νὰ σταλῇ συστημένη. Μὴ παραλείψετε δὲ νὰ σημειώσετε ἀκριβῶς καὶ τὴν διεύθυνσί σας, διὰ νὰ λάβετε ἀπάντησιν.

Τὰ εἰσφερόμενα ποσὰ κατατίθενται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ φυλάσσονται μέχρις οὗ ἐπιστῇ ὁ καιρὸς τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῶν δι' ὃν σκοπὸν προωρίσθησαν. Ἐν εἰδικῷ δὲ παραρτήματι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» δημοσιεύονται τακτικῶς αἱ πρόοδοι τοῦ ἐράνου καὶ ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν εἰσφερόντων μὲ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἑκάστου.

Προκειμένου περὶ τοιούτου σκοποῦ, νομίζω ὅτι δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ σας προτρέψω βεβαίως δὲν θὰ εἶνε Ἑλληνόπαις ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ λάβῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καὶ δὲν θὰ σπεύσῃ νὰ ἐκτελέσῃ μετὰ προθυμίας, μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἁγίου, τὸ ἐλάχιστον τὸ ὁποῖον τῷ ζητεῖται ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Φανταστῆτε μόνον ὁποία τιμὴ καὶ δόξα θὰ εἶνε δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνόπαιδας τῆς παρούσης γενεᾶς, ἡ ναυπήγησις καὶ ἡ προσφορὰ εἰς τὸ Ἔθνος πολεμικοῦ πλοίου, ὀφειλομένου ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἐνεργείας μας !

Ἐν τέλει σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε οὐχὶ τὰς εὐχαριστίας μου, — διότι δὲν πρόκειται περὶ προσωπικῆς χάριτος, — ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν προτέρων συγχαρητήρια μου, δι' ὅσα θὰ πράξετε ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ τούτου σκοποῦ.

Ζήτω ἡ Πατρίς ! Ζήτω ὁ « Ἑλληνόπαις» !

Ὑμετερ .....

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ «ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ»

Πᾶσαι αἱ εἰσφοραί, εἴτε ἀτομικαὶ εἴτε ἐξ ὁμάδων προερχόμεναι, ἀποστέλλονται πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων,» Ὁδὸς Αἰόλου 117, εἰς Ἀθήνας. Μόνον αἱ οὕτω ἀποστελλόμεναι εἰσφοραὶ καταγράφονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος» Ἐράνου.

Ἀπόδειξις ὅτι πᾶσα εἰσφορά, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ τρίτου προσώπου γενομένη, ἐλήφθη καὶ κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐράνου, εἶναι ἡ δημοσίευσις αὐτῆς ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ καὶ μόνῳ.

Ὅστις δ' ἰσοδήποτε λόγον θὰ ἐπεθύμει νὰ μὴ δημοσιευθῇ εἰς τὸν Κατάλογον τῶν εἰσφορῶν τὸνομά του, παρακαλεῖται νὰ ὑποδείκνυῃ ἓν ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον νὰ καταγράφεται ἡ εἰσφορά, διὰ νὰ βεβαιώνεται ὁ ἀποστείλας αὐτήν, ὅτι κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐράνου.

Δελτίον 1ον

Δημήτριος Περ. Κάρκας, Ἀθῆναι Δραχ. 3,—
«Μικρὸς Τυμπανιστής» . . . . . » 2,55
Πηνελόπη Ν. Κοκκινοπούλου, Ἀθῆναι » 2,—
Ἄννα Π. Σπιθάκη. » » 5,—
Ν. Ε. Καλιμαρτζῆς καὶ Ἀναστ. Γ. Ἀκζάρου, Ἀθῆναι. » 5,—
Νίνα Δ. Θεοδωροπούλου, » » 2,—
Ἰωάννης Β. » » 1,—
Εὐάγγελος Ἠλιάδης, » » 1,—
Ἰφιγένεια Δ. Θεοδωροπούλου, » » 2,—
Ἀλεξάνδρα Σ. Δούρου, » » 5,—
Γεώργιος Δ. Οἰκονομίδης, » » 2,—
Γεώργιος Νικολάου, Ἀθῆναι » 1,—
Κ. Δ. Πελαιολόγος, » » 2,—
Εὐτυχία Ηλ. Σπηρόῦ, Ἀγρίνιον, » 4,—
Δ. Γ. Φωκᾶς, Ἀθῆναι. » 1,—
Περ. Αν. Κωνσταντινίδης, Ἀθῆναι. » 3,—
Ναυσικάα Αλ. Δαμάσκου, Πειραιεύς. » 3,—
Ἑλένη, Χατζηλουκᾶ, Ἀθῆναι » 1,—
Πέτρος Γ. Μαρκαντωνάκης, Χανία. » 3,35
Γεώργ. Ἀ. Ἀλεξόπουλος Ἀθῆναι » 1,—
Δήμητρα Σπηλιώτου. » » 5,—
Εὐριπίδης Α. Ἀποστόλου » » 5,—
Ἑλένη Τζαύρα. . . . . » 10,—
Ἑλένη Κ. Πράτσικα, Πάτραι » 3,—
Ἑλένη Ν. Καραπαύλου, Ἀθῆναι. » 5,—
Μαρίκα Β. Κανελλοκούλου » » 10,—
«Ναυαρὰς Ζωγράφος» » » 3,—
Ἑλένη Α. Πρεβεδούρου, Ἀκμία » 2,—
Ἑλένη Π. Σκουζέ, Ἀθῆναι » 5,—
Ἰφιγένεια Αν. Κωνσταντινίδου, Ἀθῆναι » 3,—
Ἑλένη Σ. Στεφανοπούλου, Πάτραι. » 2,—
Μαρία Α. Καρόκη Πάτραι. » 1,—
Λεωνίδας Καραπιπέρης, Αἴγιον. » 2,—
Οὐρανία Ν. Ἀναστασοπούλου, Ἀρνοστόλιον. » 10,—
Χαρίκλεια Μ. Λαμπρινίδου, Ἀθῆναι. » 2,—
Μαργαρίτα Ν. Σφακιγιανούλου, Καλαμαι. » 5,—
Τετίκα Θεοχάρη, Ἀθῆναι. » 2,—
Μαρίκα Ν. Πιπιλῆ, Ἀθῆναι. » 2,—
Χαρ. Α. Χαραλάμπης, Πάτραι. » 1,—
Σωτηρ. Δ. Σταυρόπουλος, Πάτραι. » 1,—
+ Πολυξένη Γ. Κέκεση, Ἀθῆναι. » 10,—
Ἀθηνᾶ Ζίφου, Βῶλος » 5,—
Ἰωαν. Γ. Μπούμπουλης, Ἀθῆναι » 1,—
Δημ. καὶ Περ. Γ. Μπούμπουλη, » » 1,—
Πιπίκα Γ. Ἰωμυρλῆ, » » 5,—
Σοφία Δ. Δελοδέστιμα, Κεφαλληνία. » 2,—
Ἀριστομάχη Ν. Κωστῆ, Βῶλος. » 3,—

Εἰς μεταφορὰν Δρ 155,60

Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 155,90
Χ. Διοχαντόπουλος, Βῶλος. » 2,—
Νίνα Α. Ἀποστολίδου, Βῶλος. » 1,—
Εὐτέρπη Ι. Ἀποστολίδου, » » 1,—
Δημ. Ι. Δρόσος, Λάρισσα » 16,—
Ροῖκος Κ. Λιμπέρης. . . . . » 2,20
Δ. Ν. Νικολαΐδης, Βῶλος » 2,—
Ἀλκυόνη καὶ Ρεγγίνα Τριτύλλη, Ρέθυμνος. » 6,—
Εὐαγγελία Τριπολιτάκη, Ρέθυμνος » 1,—
Ν. Π. Παλαιολόγος, δημοδιδάσκαλος τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀποικιῶν Ἀνδρου ἐξ εἰσφορῶν τῶν μαθητῶν του. » 5,—
Μαρία Δουκάκη, Ἀθῆναι. » 1,—
Πόπης Δουκάκης, » » 1,—
† Χρυσούλα Κ. Καλλάρη. » » 2,—
Ἀθαν. Ι. Κουκουλήθρας » » 5,—
Ἔλζε Κ. Ἔσολιν » » 5,—
«Ρωσσικὴ Καρτμέλα». . . . . » 1,—
Βασιλικὴ Χ. Ψαρούτη, Διευθύντρια πλήρους Παρθεναγωγείου Ναυπλίου, καὶ τινες τῶν μαθητριῶν της Δρ. 9,—
Καὶ προσέτι αἱ ἑξῆς μαθήτριαι τοῦ ἰδίου Παρθεναγωγείου :
Μαρία Σωτηροπούλου Δρ. 5,—
Κατίτη Λαζαρίδου. » 5,—
Τούλα Κολοκοτρώνη » 2,—
ἐν ὅλῳ —— δρ. 21,—
«Κῦμα τῆς Σκιαθοῦ» . . . . . » 10,—
Οὐρανία Ν. Σορρῆ, Ἀμαλιάπολις. » 3,—
Ἀντ. Δ. Παπαγεωργίου, Βῶλος. » 4,—
«Θεαγένης» . . . . . » 15,—
Νικόλαος Δ. Νικολαΐδης. . . . . » 7,50
Ἀναστασία Δ. Παπακωνσταντινίδου [Πάτραι. » 2,—
Αἰκατερίνη Γ. Εὐλαμπίου, Ναύπλιον » 3,—
Ἄννα Γ. Ρηγοπούλου, Πάτραι. » 5,—
«Δεῖε» . . . . . » 1,—
Θεόδωρος Ι. Καραγιάννης, Κορώνη. » 5,—
Εἰρήνη Καλυβωκᾶ, Πάτραι. » 1,—
«Ἥμερος Περιστερά» . . . . . » 30,—
Σαπκὼ Ι. Βασαλοπούλου, Κραϊώβη » 13,50
Ἑλένη Μπαρμπαρέσου, Μεσολόγγιον. » 1,—
Πέτρος Α. Πλιτάκης, Πειραιεύς. » 5,—
Βασίλειος Γ. Τσαγρῆς, Ἀθῆναι. » 10,—
Ἑλένη Γ. Οἰκονομίδου, Τρίπολις Βαρβαρίας. » 2,90
Μιχαὴλ Δ. Ἀγγελίδης. . . . . » 4,—
Ὀρέστης καὶ Νέστωρ Λευίτης, Μόσχα. » 1,75
«Ζωηρὰ Φλόξ» . . . . . » 1,40
Κ. Πίκουλος. . . . . » 7,50
Σ. Βιλόνη. . . . . » 2,40
Κ. Πρωτοψάλτης. . . . . » 1,25
Ἀπόστολος Ἀποστολίδης, Βῶλος. » 1,—
Ἀσπασία Πικπατιάννη, Ἀθῆναι. » 1,—
Δημοσθένης Ι. Κουρκουβέλης, Βῶλος » 10,—
Ἀλεξάνδρα Ν. Πιχογιαννοπούλου, Ἀθῆναι » 5,—
Κωνσταντῖνος Λάμπρος, Λάρισσα. » 2,—
Κοῦλα Δημολιούλια, Ἀκμία. » 2,—
Ε. Μ. Μιχαληστιάνος, Πειραιεύς » 5,—
Μαρία Κ. Στυλούδη, Βῶλος. » 20,—
Δυίς Β. Κεστρωμένου, Ἀθῆναι. » 5,—
Ἀνδρομάχη Μαυρογένους Ἀθῆναι. » 10,—
Νικόλαος Π. Κουλαμᾶς, Πειραιεύς. » 3,—
«Κερκυνός» . . . . . » 5,50
Πολυδεύκης Ι. Ξενάκης, Σουλινᾶ. » 5,40
«Χιακὴ Μαργαρίτα» . . . . . » 12,—
Ποτούλα Ι. Κυριακοπούλου, Λάρισσα. » 2,—
Λιλὴ Κλ. Γερογιώκα, Βῶλος. » 2,—
Κοσμίνα Α. Βατζάνου, Πειραιεύς. » 1,—
Μιμίκος Λεμπέση, Κορώνη » 1,—
Αἰμιλία Παλημέρη. . . . . » 2,—
Λάζαρος Π. Καλλιγκούνας, Πόρος. » 1,—
Μαρία Αθ. Καλλινίκου. » » 2,—
Ἀγγελικὴ Ν. Χαριτάσου Ἀργοστόλιον. » 2,—
Ἑλένη Καρακάλου, Ναύπλιον. » 2,—
Ἀγγελικὴ Δ. Διονυσίου, Ναύπλιον » 2,—
Ἀλέξανδρος Η. Σπυρίκης, Ἀθῆναι. » 7,—

Εἰς μεταφορὰν Δρ. 476,20

Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 476,20
Ἀλεξάνδρα Νικλάμπα. Δρ. 5,—
Καὶ δι' ἐνεργειῶν της οἱ ἑπόμενοι δέκα ἑκατά :
Ἰφιγένεια Καλύβα. » 1,—
Ἑλισάβετ Μπακάλη. » 1,—
Ἄπασ. Χρόνης. » 1,—
Θεόδ. Γαλουλάτος. » 1,—
Ἀθαν. Παπανικολάου. » 1,—
Ἐλευθ. Μπαντζαλούκα » 1,—
Περσεφ. Λαναῦ. » 1,—
Ἀγγελικὴ Καρόπη » 1,—
Γεωργία Σπαθάρη. » 1,—
Χρηστίνα Φραγκογιάννη. » 1,—
Ἀρσιτὸη Ράμμου. » 2,—
Σεφ. Φέντης. » 2,—
Κλεονίκη Ἀγγελίδου. » 1,50
Ἀναστ. Παλαντζας. » 1,—
Χρ. Βίρσαμπ. » —,50
Σπύρ. Πέκας. » 3,—
Ἀλιξ. Φιφῆς. » 1,—
ἐν ὅλῳ 26,—
Κλεονίκη Δ. Δημητριδου, Ναύπλιον » 2,—
Δέσποινα Π. Κουρουβάκη, Ὀλυμπία. » 15,—
Μαρία Ἠλ. Καραβατσοπούλου, Κάτρον » 25,—
Ὄλγα Ι. Κεφαλᾶ, Κάτρον. » 25,—
Δημήτριος Κασσάρης, Ἀλεξάνδρεια » 3,30
Ἀγγελικὴ Δ. Δάρα, Πάτραι. » 2,—
Θέκεια Ζ. Μαυρογιάννη, Κέρκυρα » 1,—
Γ. Καραστάθης, Λάρισσα » 2,—
Μαρίκα Σπ. Γιαννοπούλου, Ναύπλιον » 2,—
Ἄλκηστις Ν. Βόλτου, Μελλέβη Λιγύπτ. » 3,85
Λιλὴ Δ. Λεφάκη, Ρέθυμνος. » 3,—
Ἄννα Ν. Ρίζου, Ἀθῆναι. » 2,—
Ἀνώνυμοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Φιλαλήθεις» » 33,10
Κ. Π. Κομνηνός. » 3,—
Σοφοκλῆς Α. Κόλλας, Πάτραι. » 3,—
Δημήτριος Α. Κόλλας, » » 5,—
Angèle Charton, Ναύπλιον. » 1,—
Πηνελόπη Γ. Ἀγγελίδου, Ἀθῆναι. » 3,—
Κατίνα Ἀγγ. Κανταρτζῆ, Βῶλος. » 5,—
Γεραν. Δ. Καραουλάνης, Πύλος. » 2,—
«Πρώην Ζαπεῖο» καὶ «Τρικέφαλος Ὕδρα» ἐκ λαχείου ἑνὸς κοιβουλοφόρου δρ. 9 καὶ ἐξ εἰσφορᾶς δύο φίλων των : τῆς Ἀνασ. Ἀνδρέου καὶ Εὐαγγελίας Βαρούχα δραχ. 3. Τὸ ὅλον. » 12,—
Εὐτέρπη Περιστεῖνου, Ἀργοστόλιον. » 1,—
Κ. Ν. Κωνσταντινίδης, Ἀλεξάνδρεια. » 2,55
Τελεσίλλα Ν. Ζαγκλῆ, Ναύπλιον. » 2,—
Διονυσία Α. Κυριακοπούλου, Ἀθῆναι. » 2,—
Καλυψὼ Ἀντ. Μαργαριτοπούλου, Γιούγεβον. » 9,—
Ἀνθὴ Π. Προεστοπούλου, Ναύπλιον. » 4,—
Ἀργεντίνη Ι. Ξανθοπούλου, Νοβοροσίσκη. » 3,70
«Χρυσοστόμος Ἀπόλλων» . . . . » 4,50
Χρυσὴ Γ. Χατζηγρηγοράκη. Ρέθυμνος » 4,50
« Ἡρώδιος ὁ Σηλυβριανὸς » καὶ ἄλλοι ἑπτὰ συμμαθηταί του » 24,80
Ἰωάννης Κοζαμάνης, Ἀθῆναι. » 6,—
Πέτρος Γυφτόπουλος. » » 10,—
Δημοσθ. Σ. Ρεπεσσᾶς, Καρβασαρᾶς. » 5,—
Ἀγγελικὴ Ν. Κοντοῦ, Βῶλος. » 10,—
Δημ. Παρρησίου. » 1,40
Γ. Παπούλιας, Ἀθῆναι. » 1,—
Ἀνδρομάχη Π. Φίτσιου, Βῶλος. » 3,—
Πηνελόπη Θεοδοσιάδου, Βῶλος. » 2,—
« Ἀνώνυμος ἐξ Ἀμισοῦ» . . . . » 75,—
«Αἰγιναία Ἀθηνᾶ». . . . . » 3,35
Μαρίτ Συναδινοῦ, Ἀλεξάνδρεια. » 30,—
Ἰωάννα Ράλλη, Λίβερπουλ. » 30,—
«Φεγγοβολὴ Αὐγούλα». . . . . » 1,—
«Ἀρχιταρχίας». . . . . » 1,—
Ἐμμανουὴλ Ι. Τσουδερός, Ἀθῆναι. » 2,—
Ἄννα Χ. Καρούλη. » » 1,—
Ὀδυσσεὺς Γ. Λάππας, Ἀλεξάνδρεια. » 6,—

Εἰς μεταφορὰν Δρ. 906,25

Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 906,25
Λευκοθέα Π. Κλωσσίδου, Νοεβορωσσίσκ. » 1,—
Πλάτων Λουλίδης. » 2,—
«Παπαρουνα τῆς Πενθέας» καὶ τὰ δύο [ἀδελφάκια της. » 6,—
Βασιλικὴ Πετσαρίδου, Τύρναβος. » 3,—
Ἄλκηστις Καρβουνίδου » » 5,—
Φωτεινὴ Καραγιαννίδου. » » 2,—
Μαρίκα Θεοφιλοπούλου, Βῶλος. » » 1,—
Φίλιππος Ἀθ. Ξανάρη » » 10,—
Ἀλέξανδρος Ι. Πάντσου. » » 10,—
Ἑλένη Σ.Ρ. Λουκάτου, Ἀργοστόλιον » 2,—
Ἀλεξάνδρα Ι. Καραγεωργιάδου, Λε- [μησσός. » 3,20
Κατίνα Ε. Καζάκου, Ἀθῆναι. » 1,—
Παλλὰς Ι. Ἀσλανίδου, [Ροστίδιον Δρ. 12,15
Καὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς οἱ ἑξῆς:
Ἀθηνᾶ Ἀσλανίδου » 20,25
Εὐφροσ. Ἀσλανίδου » 20,25
Χριστοφ. Ἀσλανίδης » 12,15
Γεωργ. Ἀσλανίδης » 12,15
Ὄλγα Ἀσλανίδου » 8,10
Νικολ. Ἀσλανίδης » 8,10
Ἄρτεμις Ἀσλανίδου » 8,10
ἐν ὅλῳ » 101,25
Ἀγλαΐα Μισιούρ, Τύρναβος. » 3,—
Ἀγλαΐα Τσίκου, » » 2,—
Φανὴ Κ. Βλαστοῦ, Παρίσιοι. » 15,—
Γεωρ. Δ. Τσακασιάνος, Ζάκυνθος. » 1,—
Ἀμαλία Γεωργαντῆ. » 7,50
Μαρία Θεοτόκη, Κέρκυρα. » 5,—
Κατίνα Α. Κωστάκη, Ἄνδρος. » 1,—
Μαρία Κ. Πολέμη, » » 5,—
Ἄννα Κ. Κρισεγγίου, » » 1,—
Παυλίνα Ι. Λαχανᾶ, Ἄμφισσα. » 5,—
Βασιλικὴ Γ. Λαχανᾶ, » » 3,—
Αἰκατ. Π. Ματθιοῦ » » 2,—
Ἰωαν. Ν. Φαρμακίδης, Χαλκίς. » 2,—
Πηνελόπη Δούρου, Ναύπλιον. » 5,—
Ἀργ. Α. Σαπουνάκης, Πειραιεύς. » 3,—
Ἑλένη Σ. Εὐλείδου, Ἀθῆναι. » 7,—
Ἀνδριανὴ Τζώρτζη. » 5,—
Οὐρανία Ι. Μακρῆ, Βύρνα. » 2,40
Γεωρ. Παπακωνσταντίνου, Ἀθῆναι. » 3,—
Ἀγγελικὴ Γ. Κατόκη, Λάρισσα. » 1,—
Ἰωαν. Ρηγόπουλος, Γενεύη. » 3,75
Κ. Β. Καλογερόπουλος, Πάτραι. » 2,—
Μαρουλὼ Ν. Γουλανδρῆ, Ἄνδρος. » 1,—
Ι. Ν. Μαυρομμάτης, Ἀθῆναι, » 5,—
Τῇ φροντίδι τῶν «Φύγε ἀπ' ἐδῶ», «Ἀνδρείου Κεφαλλῆνος» καὶ Ἱπ- πότου Γουλιέλμου» ἐσυνάχθη ἐξ 24 ὁμογενῶν μαθητῶν ξένης Σχολῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ ποσόν. » 150,—
Εὐτυχία Κ. Λάμπρου, Λαμία. » 5,—
Βασιλικὴ Α. Μπόλα, Μπάκραινα. » 5,—
Χαρικλ. Ι. Παρῶδη, Σύρος. » 2,—
Σταυρ. Σ. Παναγιωτόπουλος, Ζάκυνθος. » 1,—
Δ. Α. Χέλμης. » 5,60
«Πορεία τοῦ Ναυπλίου». » 2,—
Λεων. Ζ. Καμπάνης, Ἄνδρος. » 1,—
Παν. Τόλιας. » 2,—
Ὄλγα Γ. Φλῶρου. » 7,50
«Ὄλυμπος ὁ Γριπεύς». » 14,—
Αἰκατ. Π. Καράταλη, Κωνσταντσα. » 7,50
Ἀριστ. Κρυσταλλίδης, Ἀλεξάνδρεια. » 3,—
Γεώργιος Σταυρινός. » 3,—
«Ἀρχιναύαρχος Θέμιστοκλῆς». » 15,—
Ἄννα Π. Πετυχάκη, Ρεθυμνος. » 5,—
Παραδ. Α. Καφασίπουλος, Ἐπηρεωχώριον, » 2,—
«Αὐλάκι τῆς Νισύρου», εἰσφορὰ ἰδική του καὶ ἑννέα ἄλλων συμμαθητῶν του. 14,—
«Ἡ ἐν Ρουμανίᾳ Ἑνθουσιώδης Ἑλ- [ληνίς.» » 4,—
Γεωρ. Ἀδ. Διαμαντόπουλος, Πάτραι. » 1,—
«Μανταρίνι τῆς Χίου». » 9,—
Ι. Ἰορδανίδης. » 1,30

Εἰς μεταφορὰν Δρ. 1404,25

Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 1404,25
Μαρίκα Λοΐζου, Γαλάζιον. » 1,30
«Σπασμένος Φεγγίτης». » 37,50
«Μικρὰ Ἰάτρισσα». » 4,50
«Ἰτέα». » 2,90
Μαρόκη Μαρίνου, Σύρος. » 1,—
Βασία Ἐλευθεροπούλου. » 2,—
Εὐτέρπη Α. Ζησιάδου. » 10,50
«Σπαρτιατικὸς Ζωμός». » 4,50
«Πῆσιφαής Σελήνη». » 109,15
Ἀνδρομάχη Ε. Βρεττοῦ, Ἀθῆναι. » 5,—
Κυριακὴ Κολλάρου. » 1,—
Ἀφροδίτη Β. Μελίδου, Μαγκόπι. » 28,—
Κιουρὰ Α. Βόου, Κέρκυρα. » 5,—
Δανάη Ι. Γκιῶν. Ἀθῆναι. » 2,—
Παγωνίτσα Γ. Βοτίλια, Λαμία. » 3,—
Ἰωάννα Επ. Παναγιωτίδου » » 6,—
Νικ. καὶ Βρασ. Κ. Δεκαβάλλα, Πει- [ραιεύς. » 10,—
«Τακτικοὶ ἀναγιῶσται τῆς Διαπλάσεως» » 21,—
Ἰσμήνη Κλ. Ζάνου, Ἀθῆναι. » 12,—
Ἰωαν. Ι. Σουρμελῆς. » 10,50
«Καρλοβάσιος». » 7,50
Κ. Τριανταφύλλου, σχολάρχης Λιγουδί- στης, ἐξ ἑράνου τῶν ἑξῆς μαθητῶν του:
Ν. Κ. Παπαδόπουλος. Δρ. 1,—
Κ. Κολοκοτρώνης. » 4,—
Ν. Ι. Καράμπελας. » 1,—
Παν. Γ. Παπαδόπουλος. » 1,—
Ν. Ι. Παπαθωμόπουλος. » 2,—
Γ. Δ. Δημητρόπουλος. » 2,—
Παν. Κοτμόπουλος. » 2,—
ἐν ὅλῳ 13,—
Ἀθηνᾶ Κατσίγερη, Κωνστάντσα. » 16,35
Ν. Δ. Ζαχαριάδης, Ἀθῆναι. » 5,—
Ἐρρίκος Ἰσσαδρόφσκης » » 1,—
Μινέρβα Χάιμπελ. » » 1,—
«Ἕνα Χιωτάκι», εἰσφορὰ ἰδική του καὶ δέκα ἄλλων συμμαθητῶν του. » 63,80
Ἑρμηνεία Γ. Ἀνδέρου, Ληξούριον. » 2,—
Ἀλεξάνδρα Γ. Χρηστομάνου, Ἀθῆναι. » 5,—
Ἑλένη Δ. Βαγιοπούλου, Λαμία. » 1,—
«Ἕνας Μυτιληνιός». » 41,25
Φιλομάχη Γ. Βογιαζίδου, Ἄνδρος » 2,—
«Μιράντα» καὶ «Ἄριελ». » 10,—
Μαρία Θεοδωρίδου, Λαμία. » 2,—
Εὐλαλία Ἐπ. Δημολούλια, Λαμία. » 1,—
Φωφὼ Α. Καθενιώτου, Νέα Μιτιλήνη. » 2,—
Κωνστ. Γ. Παππᾶς, Μίτ-Γκάμαρ. » 16,50
Μιλτ. Α. Ζάννος, Ἀθῆναι. » 10,—
Κλεαρέτη Ε. Δίπλα, Λευκάς. » 1,—
Μ. Θεοδωρίδης. » 1,20
Κατίνα Δ. Κωνσταντίνου, Ρέμλιον. » 6,60
Χρηστίνα Γ. Βελισσαρίου, Βρυλλα. » 6,60
Ι. Καββαδίας καὶ Ν. Γεωργόπουλος. » 7,50
Δ. Εὐσταθιάδης, Πύρος. » 1,—
«Φλοῖσβος τοῦ Εὐξείνου». » 2,50
«Εὔρυτος» ἐξ Ἐρζερούμ. » 12,80
Πέτρος Γ. Καλαγκίνης, Ἀθῆναι. » 5,—
Ἀνώνυμος ἐκ Κερκύρας » 1,—
Αἰκατ. Ι. Οἰκονομίδου, Ἄνδρος. » 3,—
«Τριπέφαλος Ὕδρα». » 5,80
Ἑλένη Παπαδάκη, Γενεύη. » 2,25
«Μύτιλος ὁ Μαργαριτοφόρος». » 3,—
«Δελφὶν τοῦ Εὐξείνου». » 37,50
«Ἐξόριστος Ἀρματωλός». » 12,—
Νικολ. Θεμ. Ἀγκωνάκης, Ἀθῆναι. » 2,—
Ἄγνωστος ἐξ Αἰγίου. » 1,—
Γ. Θωμοΐδης, Μάντσεστερ » 2,60
Ὀδ. Ἀκρατόπουλος, Λίβερπουλ. » 9,75
Ἱπποδάμεια Γ. Παπαδοπούλου, ἐξ εἰσφορῶν μαθητριῶν τινῶν τοῦ Ἀ- σακείου Ἀθηνῶν. » 34,—
«Ἀδελφὴ τοῦ Ἐλέους». » 6,30
Ἑλένη Τυφοξύλου, Βιέννη. » 4,20
Ἀνώνυμος ἐκ Μυτιλήνης. » 4,50
Μ. Μαυρογορδάτος, Ταϊγήνιον » 12,
Χ. Πασχάλης. » » 8,—
Στ. Τζανίδης. » » 5,60

Εἰς μεταφορὰν Δρ. 2087,20

Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 2087,20
Ἑλένη Π. Οἰκονόμου. Κέρκυρα. » 5,—
Ἑλένη Γεωργιάδου, Βιέννη. » 24,—
Εὐδοξία Α. Κανδύλη, Ἀλκατερίνοντσερ » 21,50
Πορευναγωγεῖον Ἀσπασίας Σκουφέλη ἐν Ἀθήναις, ἐξ εἰσφορῶν μαθη- τριῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων. » 40,—
Δημ. Ν. Τρωπάνος, Ἀργοστόλιον. » 2,—
«Ἰατρὸς τῶν Συνδρομητῶν». » 16,—
Εὐρυδίκη Μ. Μαζίκη. » 6,—
Εὐφημία Τζούνη. » 5,—
Μαρία Κριεζῆ. » 2,—
Χαρίκλεια Ἀλεξανδρίδου. » 1,40
Σοφία Λάγου. » 5,—
Θεοδώρα Σεμέε. » 5,—
«Μακρολέξικας», «Φίγ-Μο- Λῆ» καὶ «Σκαφιδάκι». » 25,—
Ἰωάννα Βαρζέλλη. » 2,—

Ἐν ὅλῳ Δρ. 2,247,10

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

«Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐβρύσετε ταμεῖον ὑπὲρ κατασκευῆς ἀτμοπλοίου καὶ τότε θὰ ἴδητε ὅτι οἱ Ἑλληνόπαιδες δὲν εἶνε κατώτεροι τῶν Ἀμερικανοπαίδων· ὀλιγιστοι θὰ εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν θὰ προσφέρουσιν· ὅλοι ἔχουν παρφωτινὸν αἰσθημα.»

Σ. Σ. Σταυρουλόπουλος.

★

«Πολὺ μεγάλην ἰδέαν μᾶς ἔρριψατε εἰς τὸ μέσον, καὶ νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀφήσωμεν ἐκτελεστόν, διότι θὰ εἴμεθα ἀξιόμεπτοι. Τὸ ζήτημα εἶνε ἐθνικὸν καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ συνεισφέρῃ ἕκαστος τὴν ὀβολόν του.

Αἰγιαλινός.

★

«Ἔχετε τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ πατρός μου διὰ τὴν λαμπρὰν πρωτοβουλίαν τοῦ νὰ κατασκευασθῇ πολεμικὸν πλοῖον δι' ἐράνου τῶν ἑλληνοπαίδων. Αὐτὰς τὰς ἡμέρας θὰ σοῦ στείλω καὶ ἐγὼ τὸν ἔρανόν μου, καὶ θὰ χρωνίσω νὰ σ-είλω ἐπιστολὰς ὅπου γνωρίζω Ἑλληνόπαιδας. Ὦ, ἂν πραγματοποιηθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο, ὁποία τιμή, ὁποία δόξα δ-ὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας!»

Πρόξιλλα.

★

«Ὁ Ἐθνικὸς ἔρανος ἤρχισε λοιπόν; τί καλά! Ὦ, Διάπλασις, ὅλοι οἱ συνδρομηταί σου θὰ παρακολουθοῦν μὲ πάλλουσαν καρδίαν τὰς προόδους ἐράνου, ὅστις θὰ φανερώσῃ ἐμπράκτως πόση ἀγάπη ἐγκρύπτεται εἰς τὰ παιδικὰ στήθη τοῦ Ἑλληνόπαιδος γιὰ τὴν ἔνδοξον πατρίδα του... Δι' ἐπισταγῆς σοῦ στέλλω δρ. δεκαέξ διὰ τὸν ἐθνικὸν ἔρανον.»

Ἐθνικὸς Ἔρανος

★

«Εἶχα γράψῃ εἰς τὴν ἐξαδέλφην μου ὅτι ἔχομεν κατὰ νοῦν νὰ κάμωμεν ἓν ἀντιτορπιλλικὸν δι' ἐράνου τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ ὅτι τοῦτο θὰ ὀνομασθῇ «Ἑλληνόπαις». Εὐθὺς ὡς ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολήν μου ἐπῆρε τὰς μικράς της οἰκονομίας καὶ μοῦ τὰς ἔστειλε. Ἂν καὶ ὀλίγα, τὰ δίδει μὲ ὅλην της τὴν καρδιά· δὲν ἠθέλησε, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν μητέρα της· ἤθελε νὰ αἰσθανθῇ, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δίδει γιὰ τὴν πατρίδα, τὸ ἐστερήθη δι' αὐτήν. Ὅπως καὶ ἐγὼ ὅσα ἔδωκα τὰ ἐστερήθηκα· τὰ εἶχα δι' ἕνα ἀγαλμάτιον τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, τὰ ὁποῖα πωλεῖ ὁ Χουτόπουλος, ἐκ πορσελάνης· μοῦ ἐκάθισεν εἰς τὴν καρδιά, ἀλλὰ εἶπα, διὰ τὴν Ἑλλάδα, δὲν πειράζει.»

Ἐφυθρὰ Καμέλια

★

Μετὰ χαρᾶς σοῦ ἐσωκλείω τὴν εἰσφοράν μου διὰ τὴν ναυπήγησιν τοῦ Ἑλληνόπαιδος· μὲ πολλὰς εὐχὰς σοῦ πέμπω τὸ μικρὸν ποσόν· εὔχομαι νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ σχέδιόν σου, ἀγαπητὴ Διάπλασις νὰ μὴ φανοῦμεν οἱ Ἑλληνόπαιδες κατώτεροι τῶν Ἀμερικανοπαίδων· ναί μὲν εἴμεθα ὀλιγώτεροι, ἀλλὰ ἡ θέλησις καὶ ἡ ὑπομονὴ τὰ πάντα κατορθώνει, καὶ ἡμεῖς, ὅταν θέλωμεν καὶ ἐνεργήσωμεν, θὰ φέρωμεν τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Ναυτόπουλα τῆς Ἄνδρου.

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΥ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 164.)

— Λαμπρὰ ἰδέα, καὶ θὰ τὴν θέσωμεν ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν! ἀνέκραξεν ὁ Ἐρρίκος.

Ὁ Λεγκὲν ἐνόησεν ἀμέσως πόσον στρατηγικὸν ἦτο τὸ σχέδιον τοῦ Χαρδουήνου, καὶ ἔτριβε τὰς χεῖρας ἐξ εὐχαριστήσεως συλλογιζόμενος τί μοῦ τρα θὰ ἔκαμναν ὁ Βραίν καὶ ὁ Δάβις.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου ἤρχισεν ἀμέσως. Προσωρινῶς ἀνεστάλησαν ὅλαι αἱ μεταλλευτικαὶ ἐργασίαι, ὅλον δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐργατῶν ἔκοπτε ξύλα καὶ ἡτοίμαζε πασσάλους· ἀπόσπασμα δὲ ἐργατῶν ἐνέπηγεν αὐτοὺς καὶ ἐσημείωνε τὴν μέλλουσαν θέσιν τῆς καλύβης, ἥτις ἦτο προωρισμένη δι' ἕκαστον ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Μασσαιχωρίου.

Εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, οἱ ἐργασίαι ἐπροχώρησαν μέχρι τῆς περιοχῆς τῶν δύο ἀγνώστων· κατ' ἀρχὰς αὐτοὶ ἔβλεπον μὲ εἰρωνικὸν βλέμμα τοὺς μαύρους φορτωμένους μὲ πασσάλους· ἀλλ' ὅτε τοὺς εἶδον προχωροῦντας εἰς τὸ νερὸν καὶ ἐμπήγοντας νέους πασσάλους, τότε ἤρχισαν ν' ἀνησυχοῦν· ἐν τούτοις οἱ ἐργάται ἐξηκολούθησαν τὴν ἐργασίαν των καὶ περιέφραξαν καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω μέρη τοῦ ποταμοῦ, δύο ἐκτάσεις ἐδάφους, πλάτους πεντακοσίων μέτρων καὶ μήκους τεσσάρων χιλιάδων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἡ μικρὰ περιοχὴ τῶν δύο ξένων ἦτο ἐσφηνωμένη καὶ τρόπον τινὰ φυλακισμένη.

Τότε ἤρχισεν ἡ ἐργασία τῆς κατασκευῆς τῶν καλυβῶν· εἰς ἕκαστον διαμέρισμα ἀνηγέρθη μία στέγη ἐκ πλεκτῶν βρύων. Ἡ καλύβη τῆς Κοραλίας ἔγεινε μετ' ὀλίγον κομψότατον περίπτερον, τὸ ὁποῖον ἐστολίσθη μὲ διάφορα ἀνάκλιντρα καὶ καθίσματα ἀπὸ βρύα χρωματιστὰ μὲ ἀνοικτὰ χρώματα.

Καὶ αἱ ἄλλαι καλύβαι ἔγιναν εὐρύχωροι. Καὶ διὰ τὸν Γολιὰθ ἀκόμη κατεσκευάσθη κατοικία, πλησίον τῆς περιοχῆς τοῦ Δάβις· ὁ ἐλέφας τὸ ἐνόησεν ὅτι ἦτο προωρισμένη δι' αὐτόν, καὶ μετὰ τὸ λουτρόν του ἐπέστρεφεν εἰς τὴν κατοικίαν του μὲ ὕφος ἰδιοκτήτου. Δὲν ὑπέφερε τὴν παρουσίαν κανενὸς μαύρου εἰς τὸ διαμέρισμά του, διότι οἱ ἐλέφαντες δεικνύουν παράδοξον ἀντιπάθειαν πρὸς τὴν μαύρην φυλήν, ὁ δὲ Γολιὰθ εἶχε τὰς προλήψεις του ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι. Τούναντίον μὲ πολλὴν φιλοφροσύνην ἐδέχετο τὰς ἐπισκέψεις τῶν φίλων του. Μετ' ὀλίγον συνήθισε νὰ διέρχεται ὅλας τὰς νύκτας εἰς τὴν κατοικίαν του· ἐκεῖ ἠδύνατο νὰ λούεται πρωΐαν καὶ ἑσπέραν ὅταν ἤθελε, καὶ νὰ διέρχεται τὰς θερμὰς νύκτας ὁλοκλήρους μέσα εἰς τὸ νερόν, ἐὰν ἤθελε.

Ἡ τοιαύτη δίαιτα τὸν ὠφέλει καὶ τὸν εὐμόρφαινεν.

Ἐν ᾧ ὁ Γολιὰθ διεσκέδαζεν, ὡς συνήθως, μέσα εἰς τὸ νερόν, ἡ κυρία Μασσαί, ἡ Κοραλία καὶ ἡ Λίνα ἦλθον εἰς τὸ περίπτερον τῆς Κοραλίας. Ἦτο θυμάσιος καιρός, διαδεχθεὶς σφοδρὰν καταιγίδα· βροχὴ ραγδαιοτάτη εἶχεν ἐξογκώσῃ τὸ ποτάμιον, τὸ ὁποῖον ἐκύλιε μὲ ἀσυνήθη παφλασμὸν κύματα κίτρινα. Ἡ κυρία Μασσαὶ ἠσχολεῖτο εἰς ἓν ἐργόχειρον, ἡ Λίνα ἐμελέτα τὸ ἀγγλικὸν μάθημά της, ἐν ᾧ ἡ Κοραλία ὀρθία ἐμπρὸς εἰς τὸν ὀκρίβαντά της ἐπροσπάθει νὰ ζωγραφήσῃ μίαν γωνίαν τοῦ ὡραίου τοπίου. Ἔξω ἠκούετο μόνον ὁ θόρυβος τοῦ ὕδατος, τὸ κελάδημα τῶν πτηνῶν, τὰ ὁποῖα ἀνέλαβον θάρρος μετὰ τὴν καταιγίδα, καὶ ὁ βόμβος τῶν ἀπείρων ἐντόμων τοῦ λειβαδίου· εἰργάζοντο οἱ ἐργάται εἰς τὸ μεταλλεῖον, αἱ δὲ κυρίαι ἦσαν μόναι εἰς τὸ μικρὸν περίπτερον.

Ἔξαφνα σπαρακτικαὶ κραυγαὶ ἠκούσθησαν. Ὁρμήσασαι ἔξω, ἔβλεπον πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, δὲν ἐβράδυναν δὲ νὰ διακρίνουν ἕνα ἄνθρωπον, παλαίοντα ἐντὸς τοῦ ποταμίου, παρασυρόμενον ἀπὸ τὸ ρεῦμα. Ὅτε ἐξακολουθῶν νὰ κραυγάζῃ, διῆλθε πλησίον των, ἀνεγνώρισαν τὸν Δάβις. Ἄγριον καὶ ἀπλανὲς ἔχων τὸ βλέμμα καὶ τὸ στόμα ὁλάνοικτον, περιεστρέφετο εἰς τὸ ὕδωρ, ἀνίκανος νὰ κολυμβήσῃ, αἱ δὲ σπασμωδικαὶ κινήσεις του ἐχειροτέρευον ἀκόμη τὴν θέσιν του.

Ἡ κυρία Μασσαὶ καὶ αἱ δύο νεάνιδες κατελήφθησαν ἀπὸ τρόμον καὶ ἤρχισαν νὰ φωνάζουν βοήθειαν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤκουε τὰς φωνάς των. Παρατηροῦσα τριγύρω της ἡ Κοραλία εἶδεν ἔξαφνα ἓν μακρὸν κοντάριον, τὸ ἥρπασε καὶ ἔτρεξε νὰ φέρῃ βοήθειαν εἰς τὸν δυστυχῆ, διότι ἔβλεπε μὲ τρόμον ὅτι ἐπλησίαζεν εἰς μέρος γεμᾶτον ἀπὸ φυτὰ ὑδρόβια, τῶν ὁποίων αἱ μακραὶ ἐπιπλέουσαι ρίζαι θὰ περιετυλίσσοντο εἰς τὸ σῶμά του καὶ θὰ ἠμπόδιζον ἐντελῶς πᾶσαν κίνησίν του.

Ἡ γενναία κόρη, ἐναγκαλισθεῖσα μὲ τὸν ἕνα βραχίονά της τὸν κορμὸν ἑνὸς δένδρου καὶ κλίνουσα πρὸς τὸ παφλάζον ὕδωρ, ἔτεινε τὸ κοντάριον πρὸς τὸν κινδυνεύοντα, φωνάζουσα πρὸς αὐτὸν νὰ προσπαθήσῃ νὰ κρατηθῇ ἀπ' αὐτὸ ἐν ᾧ διήρχετο. Ἤκουσε τὴν φωνήν της καὶ ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς αὐτήν. Ἀλλὰ τὸ κοντάριον δὲν ἔφθανεν!... Εἰς μάτην ἤπλωσε τὸν βραχίονά του· οἰ-

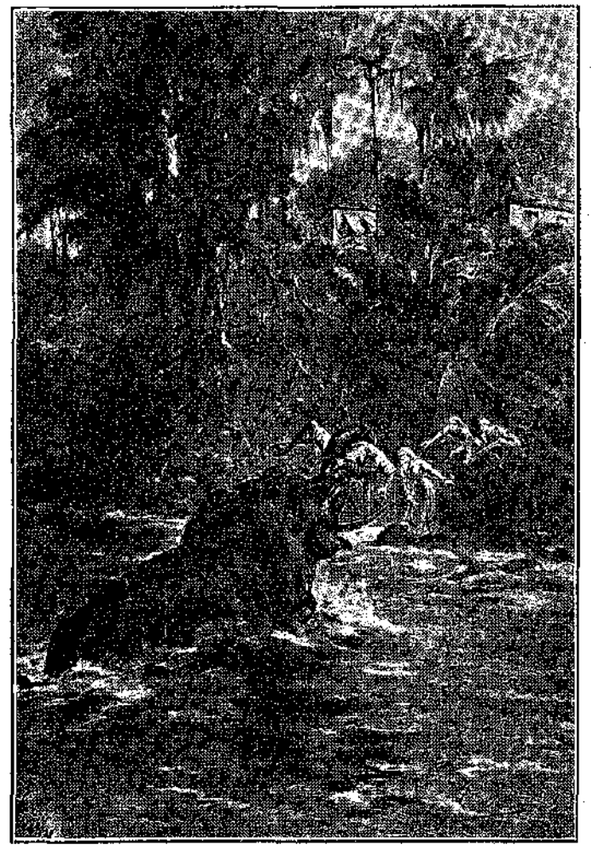

«Ὁ Γολιὰθ διέσχισεν ὑπερηφάνως τὸ ὕδωρ.» (Σελ. 247. στήλ. α'.)

φνιδίως στραφεὶς περὶ ἑαυτόν, ἐξηφανίσθη ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὡς νὰ εἶχεν ἑλκύσῃ αὐτὸν ἀόρατος χεὶρ πρὸς τὸν βυθόν. Μὲ ὀφθαλμοὺς διεσταλμένους ἀπὸ τὸν τρόμον, ἡ Κοραλία ἔμεινε κλίνουσα ἐπὶ τοῦ ρεύματος, περιμένουσα νὰ ἀναφανῇ ὁ πνιγόμενος... Ἡ κεφαλή του ἐφάνη μετ' ὀλίγον ὑπεράνω τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ μία δίνη τὸν παρέσυρε μακράν, πρὸς τὴν ἄλλην ὄχθην. Τώρα ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν βοηθήσουν πλέον.

Λίφνης ἡ ἀπηλπισμένη νεᾶνις ἀνέλαβεν ἐλπίδα. Ὀλίγον μακρὰν αὐτῆς διε-

κρίνετο μαῦρος ὄγκος, κινούμενος εἰς τὸ ὕδωρ. Ἀνεγνώρισε τὸν ἐλέφαντά της καὶ ἤρχισε νὰ φωνάζῃ μὲ φωνὴν παλλομένην :

— Γολιάθ ! . . Βοήθεια ! . . . Σῶσε τον. . . ἐκεῖ ! ἐκεῖ !

Καὶ ἐδείκνυε μὲ τὴν κεφαλήν της τὸν δυστυχῆ, τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ διεκρίνετο ὑπεράνω τοῦ θολοῦ ὕδατος. Εἶχε παύσῃ νὰ φωνάζῃ. Ἴσως ἦτο νεκρὸς ἢ ἠ. Ἀλλ' ὁ Γολιάθ ἤκουσε τὴν φωνὴν τῆς ἀγαπητῆς κυρίας του, ἐνόησε τὴν ἐπίκλησίν της, καὶ ἀνυψώσας τὴν προβοσκίδα του, ὡσφράνθη τὸν πέριξ ἀέρα· ἔπειτα δὲ ἐξέβαλε κραυγὴν εὐχαριστήσεως, καὶ ὁρμήσας εἰς τὸ ποτάμιον, διηυθύνθη ταχέως πρὸς τὸν Δάβιδ· μετ' ὀλίγον δὲν ἐβάδιζε πλέον, ἐκολύμβα, περὶξ δὲ τοῦ ὀγκώδους σώματός του ἐσχηματίζετο δυνατὴ δίνη. Χωρὶς διστασμὸν ὥρμησε πρὸς τὸν παρασυρθέντα ὑπὸ τοῦ ρεύματος.

Ἡ κυρία Μασσαὶ καὶ αἱ δύο νεάνιδες, τρέμουσαι ἐκ τῆς συγκινήσεως, εἶδον ὅτι τὸν ἔφθασεν, ὅτι ἐκολύμβησε στιγμάς τινας πλησίον του, καὶ ὅτι ἐξέβαλεν ἐξαφνα ἐκτὸς τοῦ ὕδατος τὸ σῶμά τοῦ πνιγομένου. Τὸ νοήμον ζῷον ἐστράφη θριαμβευτικῶς καὶ διηυθύνθη κολυμβῶν πρὸς τὸ μέρος ὅπου τὸ ἀνέμενον. Ὁ Δάβιδ ἦτο ἀναίσθητος, οἱ βραχίονές του ἐκρέμαντο, ἡ κεφαλή του ἐταλαντεύετο, ἦτο ὅμοιος πρὸς πτῶμα. Ὁ Γολιὰθ διέσχισεν ὑπερηφάνως τὸ ὕδωρ καὶ μετ' ὀλίγον ἀπέθηκεν εἰς τὴν ὄχθην τὸ ἄψυχον φορτίον του.

— Ὦ, ὁ δυστυχής !.. Εἶνε νεκρός !.. ἀνέκραξεν ἡ Λίνα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα πλήρεις δακρύων.

— Ἐλπίζω ὄχι ! εἶπεν ἡ κυρία Μασσαί· ἔμεινε πολὺ ὀλίγον κάτω ἀπὸ τὸ νερόν· ἀλλ' εἶνε εἰς μέγαν κίνδυνον. Τρέξετε νὰ φωνάξετε τὸν ἰατρόν, παιδιά μου· ἐγώ, ἐν τῷ μεταξύ, θὰ προσπαθήσω νὰ τὸν ζωογονήσω.

— Μητέρα, νὰ στείλωμεν τὸν Γολιὰθ νὰ τὸν εὕρῃ ; θὰ τὸν φέρῃ γρηγορώτερα ἀπὸ μᾶς.

Ἡ κυρία Μασσαί, σχίσασα ἓν φύλλον ἀπὸ τὸ τετράδιον τῆς Λίνας, ἔγραψε τὰ ἑξῆς ἐν σπουδῇ·

«Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ ἰατρὸς νὰ ἔλθῃ ἀμέσως μὲ τὸν Γολιάθ. Ἕνας πνιγμένος εἰς τὸ περίπτερον.»

Ἡ Κοραλία χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμὴν ἐνεπιστεύθη τὴν μικρὰν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἐλέφαντα, ἐξηγήσασα εἰς αὐτὸν περὶ τίνος ἐπρόκειτο· οὗτος δέ, ἀφ' οὗ ἐσκέφθη ὀλίγον, ὡς ἐὰν ἦτο λογικὸν ὄν, ἔτρεξε καλπάζων πρὸς τὸ Μασσαιχώριον.

— Ἰδέτε τί νοημοσύνην ποῦ ἔχει ! ἀνέκραξεν ἡ Κοραλία μετὰ θαυμασμοῦ. Τῷ εἶπα ὅτι δὲν εἴξευρα ποῦ εὑρίσκετο ὁ ἰατρός, εἰς τὸ μεταλλεῖον ἢ εἰς τὸ χωρίον, καὶ ἀφ' οὗ ἐμυρίσθη καλὰ καλὰ καὶ πρὸς τὸ ἓν μέρος καὶ πρὸς τὸ ἄλλο, τρέχει εἰς τὸ Μασσαιχώριον. Ὁ καϊμένος ὁ Γολιάθ !.. ἂν δὲν εὕρῃ τὸν ἰατρὸν εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ φέρῃ τὴν Μαργαρόναν ἢ τὸν Λεγκέν.

Ἡ Κορκλία, ἐν ᾧ ὡμίλει, ἔδρεχε, κατὰ τὰς ὀδηγίας τῆς μητρός της, τοὺς κροτάφους τοῦ Δάβιδ μὲ ροῦμι, τοῦ ὁποίου μία φιάλη εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ δίσκου τοῦ τείου· ἡ δὲ κυρία Μασσαί, ἀνοίξασα διὰ τῆς βίας τὸ στόμα αὐτοῦ δι' ἑνὸς μικροῦ κοχλιαρίου, τὸ ὁποῖον ἔθεσε μεταξὺ τῶν συνεσφιγμένων ὀδόντων του, ἐπροσπάθησε νὰ τῷ δώσῃ νὰ πίῃ σταγόνας τινάς· ἔπειτα, στηρίξασα ἐλαφρῶς τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ δυστυχοῦς Δάβιδ, ἐκίνει αὐτὸ διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀναπνοήν, ἐν ᾧ ἡ Λίνα ἐκράτει ὑπὸ τοὺς ρώθωνάς του φιαλίδιον πτητικῶν ἁλάτων. Ἐν τούτοις αἱ προσπάθειαί των ἔμενον ἄνευ ἀποτελέσματος, ἡ δὲ κυρία Μασσαὶ καὶ αἱ δύο νεάνιδες ἤρχισαν ν' ἀπελπίζωνται, ὅτε ἤκουσαν δυνατὸν θόρυβον βαρέως πατουμένων κλάδων καὶ χόρτων, καὶ ἀντήχησεν ἡ γνωστοτάτη κραυγὴ τοῦ Γολιὰθ εἰς τὸν ἡσυχον ἀέρα.

Ἦτο πράγματι αὐτός, φέρων ἐπὶ τῆς ῥάχεώς του τὸν ἰατρόν, τὸν Λεγκὲν καὶ τὴν Μαργαρόναν, οἵτινες ἔφερον ὅλα τ' ἀπαιτούμενα ἰατρικὰ καὶ καλύμματα.

Αἱ νεάνιδες ἀφήσασαι τὸν Δάβιδ εἰς τὴν φροντίδα αὐτῶν ἀπεσύρθησαν, ἀφ' οὗ παρέλαβον μαζί των τὸν Γολιάθ, ὅττις ἀπεδέχθη μὲ εὐχαριστησιν τοὺς ἐπαίνους, τὰς θωπείας καὶ τὰ γλυκίσματα, τὰ ὁποῖα τῷ ἔδωκαν ἀφθόνως.

[Ἕπεται συνέχεια.] ΑΦ. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

(Ἴδε τὴν προκήρυξιν εἰς τὸ 1ον φυλλ. σελ. 7)

Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον, οἱ διαγωνιζόμενοι ἦσαν ἐλεύθεροι εἴτε νὰ συγγράψουν ἓν πρωτότυπον διήγημα, «σκοποῦν τὴν ἀναπτυξιν τοῦ αἰσθήματος τῆς πρὸς τὰ ζῷα ἀγάπης», εἴτε καὶ νὰ μεταφράσουν ξένον τοιοῦτο, διασκευάζοντες αὐτὸ κατὰ τὰ ἰδικά μας ἤθη.

Ἀφ' ἑνὸς ἡ ἐλευθερία αὕτη, — ἡ ὁποία διηυκόλυνε καὶ τοὺς μὴ ἔχοντας πρωτοτυπίαν, ἀλλὰ μόνον καλαισθησίαν ἐκλογῆς καὶ μεταφραστικὴν ἱκανότητα, — ἀφ' ἑτέρου τὸ θέμα αὐτὸ τοῦ ζητουμένου διηγήματος, τὸ ὁποῖον ἦτο ἡ πρὸς τὰ ζῷα συμπάθεια, — αἴσθημα πολὺ ἀνεπτυγμένον τῳόντι εἰς τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν, — συνέτειναν καὶ τὰ δύο εἰς τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τοῦ Διαγωνισμοῦ. Διότι καὶ πολλὰ εἶνε τὰ ὑποβληθέντα διηγήματα, καὶ μεταξὺ αὐτῶν εἰς μεγάλην ἀναλογίαν ὑπάρχουν τὰ καλά, τὰ δόκιμα. Καὶ οἱ κληροὶ πολλοί, καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπίσης. Τοῦτο ἴσως κανεὶς ἄλλος Διαγωνισμὸς μας δὲν ἐπαρουσίασεν ἕως τώρα, καὶ πρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν ὅλοι τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑταιρείαν πρὸς προστασίαν τῶν ζώων, ἡ ὁποία διὰ τῆς Προκηρύξεώς της ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ὡραῖα αὐτὰ Ἀποτελέσματα.

Ἐννοεῖται, ὅτι εἰς ἀνωτέραν θέσιν ἔρχονται ἐν γένει τὰ μεταφρασμένα καὶ διεσκευασμένα διηγήματα. Νομίζω, ὅτι καὶ τὸ διήγημα τῆς Ζωηρᾶς Φλογός, τὸ καλλίτερον πάντων, εἶνε μίμησις. Ἀπὸ τὰ πρωτότυπα, μοῦ ἤρεσε περισσότερον τὸ διήγημα τοῦ Νίκου Κ. Βεροπούλου, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν ρυθμικήν του γλῶσσαν καὶ τὸ ποιητικόν του ὕφος ὑπενθυμίζει πολὺ μερικὰ διηγηματία, τὰ ὁποῖα ἔχει γράψῃ ὁ κ. Ἰωάννης Καμπούρογλος. Διὰ τὴν ἐπιτυχῆ του ὑπόθεσιν, θαυμάζω καὶ τὸ πρωτότυπον διήγημα τοῦ Ψάλτου τῶν Δασῶν· εἶνε ἡ συγκινητικωτάτη ἱστορία ἑνὸς σκύλου, καὶ βεβαίως θὰ ἤρχετο εἰς πολὺ ἀνωτέραν θέσιν, ἂν ἦτο καλλίτερα γραμμένον.

Διὰ τὰ ἄλλα, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κάμω ἰδιαίτερον λόγον, διότι εἶνε πολλά. Καὶ ἔρχομαι ἀμέσως εἰς τὴν κατάταξιν.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ : **Ζωηρὰ Φλόξ.** [12 Ε]

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ : Νίκος Κ. Βερόπουλος [10 Ε] — Κεραυνὸς [10 Ε].

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ : Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου [9 Ε] — Λυσόχαρτον. [9 Ε] — Δὸν Κολοκύθας Πάτερας [8 Ε]

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ : Σμυρνοπούλα [7 Ε]. — Βαρδαλαμπούμπας [7 Ε]. — Κόκκυξ τῶν Τεμπῶν [6 Ε]. — Ναυαρχὶς τοῦ Πόρου [6 Ε]. — Ψάλτης τῶν Δασῶν [6 Ε]. — Φουσκοθαλασσιὰ [5 Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ (ἀπὸ [2 Ε] εἰς ἕκαστον): Χρυσορρόας Πακτωλός. — Γεώργιος Δ. Κουμάνταρος. — Νεφελώδης Οὐρανός — Γεώργιος Δ. Μαρίνος. — Σιναχωμένος Ποντικός. — Βίγλα — Αὐγερινός. — Ταχυδρόμος Περιστερά. — Γλυκύλαλος Ἀηδών. — Λίμνη Μαρεώτις. — Ἀσπροποταμίτης. — Ἐθνικὸς Ὕμνος. — Μενεξεδένια. — Τύρινος. — Γουλιέλμος Τέλλος. — Ἀσκληπιάδης. — Στ. Κ. Σταμάτης. — Μυστικὴ Φωνή — Θεαγένης. — Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου.

Καλὰ διηγήματα ἔστειλαν καὶ οἱ ἑξῆς (ἀπὸ [Ε] εἰς ἕκαστον).

Δημόκριτος Βώλου. — Ἰωάννης Παρίσης. — Βλαχοπούλα. — Θησεὺς Πίνδιος. — Σκαφιδάκι. — Φὶγ-Μοῦ-Λῆ. — Ἰωάννης Κατσαρᾶς. — Νικόλαος Γ. Νικολούδης. — Θεραπαινὶς τῶν Μουσῶν. — Πικραμένη Καρδούλα. — Λοξίας. — Γλυκεῖα Καρδία. — Μοῦσα τῆς Ἀστονομίας. — Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς. — Καλῶς Ὥρισες. — Ἑλληνικὸν Τορπιλοβόλον. — Κῆδρος. — Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρου. — Δ. Σπυρόπουλος. — Ἀντιγόνη Δαμάσκου. — Πενθοῦσα Καρδία. — Ναυτόπαις. — Τυδεύς. — Ρίον. — Ἀναμμένο Σπίρτο.

Κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ, τὸ ὄνομα τῆς Ζωηρᾶς Φλογὸς

ἀνεκοινώθη εἰς τὴν «Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν πρὸς Προστασίαν τῶν ζώων» διὰ νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἔνταλμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ βραβευθεῖσα θὰ εἰσπράξῃ ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ἑταιρείας δραχμὰς 25, τὸ ὁριοθὲν χρηματικὸν ἄθλον.

Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιευθῇ τὸ βραβευθὲν διήγημα, κατόπι δὲ καὶ ἓν ἢ δύο ἐκ τῶν ἐπαινεθέντων.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μαμμὰ τῆς μικρᾶς Ἰωάννας παραπονεῖται πρὸς τὸν σύζυγόν της :

— Εἰς αὐτὸ τὸ τετράδιο, δὲν μου ἔφερες καὶ μόνα κάτι τί, ἔτσι γιὰ τὰ μάτια !..

Καὶ ἡ μικρὰ Ἰωάννα :

— Μαμμά, μὰ δὲν ἔχεις δύο ζευγάρια γυαλιά ; γιατί νὰ σοῦ φέρῃ καὶ ἄλλα ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπογόνου τοῦ Χάσῃ [Ε]

* *
*

Εἰς τὸ τραπέζι :

Ὁ *Νίκος* : — Ἴδες, μαμμά, τί πολλὰ μυαλὰ ποῦ ἔχει τὸ βῶδι !

Ἡ *Μαμμά* : — Καὶ μόνον αὐτά, παιδί μου ; Ἔχει πολὺ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ ποῦ βλέπεις ἐπὶ πιάτου...

Ὁ *Νίκος* : — Μπᾶ ! καὶ τὸ λέγουν ἀκόμη βῶδι ; ! !

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Καϊσάρα.

* *
*

Εἰς τὸ Σχολεῖον.

Ἡ Διδασκάλισσα ἐρωτᾷ τὴν μικρὰν Μαρίαν : — Ξεύρεις διατί εἶνε ἔνδοξον τὸ Μεσολόγγιον ; — Μάλιστα, κυρία, ἀπαντᾷ ἐκείνη. Διότι βγάζει αὐγοτάραχο.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πενθούσης Καρδίας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΝΑ καὶ τὰ ὡραῖα πρωτομαγιάτικα γράμματα τῶν φίλων μου... Μὲ πόσην καλαισθησίαν τὰ ἔχουν ἀνθοστολίσῃ, καὶ πόσον εὐωδιάζουν ἀπὸ ἀγάπην καὶ τρυφερότητα! Τί εὔμορφη ποῦ εἶνε ἐκείνη ἡ γιρλάντα ἀπὸ ζωγραφιστὰ ἄνθη καὶ ἀπὸ μενεξεδένιες κορδελίτσες, ποῦ περιβάλλει τὸ γράμμα τῆς *Εὐφροσύνης Λίμ. Προσαλέκτη* ! Τί χαριτωμένοι οἱ πανσέδες καὶ τὰ φιογκάκια τῆς *Δημοτίδος Βώλου* ! Καὶ ὅσον διὰ τὸ μπουκετάκι, τὸ ὁποῖον ὁ *Αὐγερινὸς* ἔχει ἁπλώσῃ ἐπάνω ἀπὸ τὸ πρωτομαγιάτικον ποιηματάκι του, αὐτὸ πλέον εἶνε σωστὸν καλλιτέχνημα !. Ἀλλὰ ποῖον νὰ πρωτοαναφέρω; Ἔχει εἶνε σταλισμένα τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ σημερινὰ γράμματα, καὶ ἀρκεῦμαι νὰ εὐχαριστήσω ὅλους μαζὶ τοὺς φίλους μου, οἱ ὁποῖοι μοῦ ἡτοίμασαν τόσῳ ὡραίαν Πρωτομαγιάν. Καὶ τοῦ χρόνου, καλά μου παιδιά.

Ἑλληνικὴ Φουστανέλλα, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Καὶ τώρα, μὲ τί λέξεις νὰ σ' εὐχαριστήσω διὰ τὲς θαυμάσιες αὐτὲς γαρίδες, τὲς περίφημες *γάμπαρες* τῆς πατρίδας σου, ποῦ εἶχες τὴν καλοσύνην νὰ μου στείλῃς ; Ἡ καλὴ μαγέρα σου πρέπει νὰ δεχθῇ συγχαρητήρια διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον τὰς παρεσκεύασε, διότι ἔφθασαν εἰς ἀρίστην κατάστασιν, νωπόταται καὶ εὐωδέστατα. Σοῦ λέγω δὲ ὅτι δὲν τὰς ἔφαγα μόνη μου. Ἀφ' οὗ τὸ δῶρον ἦτο τῆς Διαπλάσεως, ἔστειλα εὐθὺς εἰς ὅλους τοὺς ἐν Ἀθήναις συνεργάτας μου, — ἦσαν δὰ τόσον ἄφθονες ! — καὶ ἔτσι, εἰς πολλὰ τραπέζια συγγρόνως ἔγιναν προκόσεις εἰς ὑγείαν σου. Σ' εὐχαριστῶ καὶ πάλιν, σ' εὐχαριστοῦν μαζί μου ὅλοι, σ' εὐχαριστεῖ ἐπίσης καὶ ἡ Κικὴ διὰ τὰ πολλὰ καὶ στάνια γραμματόσημα.

Ἕνα, δύο, τρία... πέντε γράμματα τὸ ὅλον ἐκ μέρους τοῦ *Ἀσπροποταμίτου*. Τί συχνὰ πεύμου γράφει ὁ ἀγαπητός μου αὐτὸς φίλος ! Καὶ σημειώσατε, ὅτι αἱ ἐπιστολαί του δὲν ὁμοιάζουν μὲ μερικὰς - μερικάς, ποῦ ἀρχίζουν μ' ἐρωτήσεις καὶ διαβεβαιώσεις περὶ ὑγείας, καὶ τελειόνουν μὲ δύο καὶ τρεῖς σελίδας ἀσπασμῶν καὶ πληροφοριῶν. Ὄχι· τὰ θέματα τοῦ *Ἀσπροποταμίτου* εἶνε πάντοτε ἐνδιαφέροντα. Εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν του π: χ: μοῦ περιγράφει τὴν ἀναστάτωσιν, τὴν ὁποίαν γεννᾷ ἡ πυρκαϊά, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πυρκαϊᾶς μιᾶς σαυροαποθήκης. Εἰς ἄλλην, ἀποδεικνύει διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων, ὅτι ὁ Ἄγγλος τοῦ *Ἀνανία ἐζωγράφισε πολὺ καλὰ* τὴν πουθίγγαν, καὶ ὅτι ὁ ὑπηρέτης πταίει ποῦ δὲν τὴν ἐνόησεν. — Ὦ; πρὸς τὸ *κοινὸν* ψευδώνυμον, πρέπει νὰ μου στείλῃ μίαν δραχμὴν καὶ νὰ ἐκλέξῃ ὁποῖον θέλει ἐκ τῶν προτεινομένων. Διὰ τὸ τετράδιον δὲν ὀφείλει τίποτε.

Κόρη τῆς Ἀχαΐας [Ε] μοῦ ἤρεσε πολὺ ἡ ἐπιστολή σου, ἡ μελαγχολικὴ καὶ φαιδρὰ συγχρόνως, διότι καθὼς λέγεις, αἔτσι εἶνε ὁ κόσμος». Ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις περὶ τῶν Ἀθ. Περιπάτων. Καὶ τὸ ἀφελὲς πρωτομαγιάτικον ποιηματάκι σου, ἂν καὶ ἔχῃ μίαν ὁμοιοκαταληξίαν ποῦ δὲν πηγαίνει πολύ, — ἐννοεῖς ποίαν ; — ἀξίζει νὰ τὸ ἀντιγράψω :

Στὴν Διάπλασιν τῶν Παίδων
Ὅπου γράφει καὶ ὁ Φαίδων
Ἀθηναϊκούς, ἐκιάκτους
Καὶ ὡραίους Περιπάτους,
Ποῦ μὲ τέρψιν τοὺς διαβάζω
Καὶ δὲν παύω νὰ θαυμάζω, —
Στέλλω ἄπειρα φιλιὰ
Διὰ τὴν Πρωταμαγιά.

Εὖγε, *Πλησιφαὴς Σελήνη*, [ΕΕ], λαμπρὰ ἡ ἐπιστολή σου ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, καὶ σε συγχωρῶ διὰ τὴν τετράμηνον σιωπήν, ἀφ' οὗ σήμερον μὲ ἱκανοποίησες μὲ τὸ παραπάνω... Καὶ ἄλλοι φίλοι μου μοῦ ἔγραψαν ὅτι τοῖς ἐστάλη ὡς δεῖγμα ἡ «Ἀττικὴ *Μέλισσα*». Τί συμβαίνει; δὲν εἰξεύρω· ἐγὼ δὲν ἔχω καμμίαν σχέσιν μὲ αὐτὸ τὸ περιοδικόν, οὔτε μὲ κανὲν ἄλλο.

Νομίζω, *Ἐξόριστε Ἀρματωλὲ* [ΕΕ], ὅτι κάποιαν ἑβδομάδα εἶχα ἔμπρός μου δύο ἐπιστολάς σου, καὶ ὅτι μόνον εἰς τὴν μίαν σοῦ ἀπήντησα· ἡ ἄλλη θὰ ἦτο βέβαια αὐτή, τὴν ὁποίαν θρηνεῖς ὡς χαμένην, καὶ ἡ ὁποία μόνον καθυστέρησεν. Ὦ; πρὸς τὰ παράπονά σου περὶ καθυστερήσεως καρτῶν κτλ. μοῦ φαίνονται πρόωρα· περίμενε ὀλίγον καὶ θὰ λάβῃς, δὲν γίνεται. Ἐκτὸς ἂν συμβῇ κανὲν ταχυδρομικὸν ἀπρόοπτον...

Δὲν ἤξευρα, *Ἐθνικὲ Ὕμνε* [Ε], ὅτι εἶνε τόσαν ποιητικὸν τὸ ἔργον τοῦ φωτογράφου ἐρασιτέχνου. Ἀλήθεια, κλεισμένος μέσα εἰς τὸ σκοτεινὸν δωμάτιον, μὲ τὸ κόκκινο φαναράκι ὡς ἀλχημιστὴ τοῦ μεσαίωνος, θὰ ἔχῃ πολλὴν συγκίνησιν· ἀλλ' αὐτό, ἐννοεῖται, ὅταν κάμνῃ τὴν *ἐμφάνισιν* μόνος του, καὶ ὄχι διὰ φωτογράφου ἢ ἐπαγγέλματος, ὅπως κάμνουν μερικοὶ ἐρασιτέχναι· ἀς εἶνε. Εἰς ἄλλον Διαγωνισμὸν φωτογραφίας, ἐλπίζω νὰ μου στείλῃς ἔργα τῆς μεγάλης σου καὶ θαυματουργοῦ μηχανῆς.

Ἐθνικὴ Ἑορτὴ (Κ. Ι. Σ) αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐκλέγω, καὶ σὲ δέχομαι μετὰ πάσης χαρᾶς.

«Ἀγαπητή μου Δακπλασούλα. *Ἡ Κατσαρομάλλω* κι' ἄλλο εὔσημο, καὶ ἕνα διὰ τὸ Αἰνιγμα, δύο καὶ ἐγὼ σοῦ στέλνω ἕνα φιλάκι, καὶ ἄλλο ἕνα, δύο.» Ἔτσι ἀρχίζει τὸ σημερινὸν γραμματάκι τῆς *Κατσαρομάλλως* [ΕΕ]. Τί εὔμορφον καὶ τί ἀφελὲς που εἶνε ! Εὖγε της· γράφει ὅπως σκέπτεται, καὶ αὐτὸ μοῦ ἀρέσει πολύ. Μοῦ περιγράφει ἕνα βαπτίσι χωριάτικον, ποιητικώτατον, μὰ τόσον ζωηρά, ποῦ δὲν φαντάζεσθε.

Ροδιδάφνη, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον προτιμῶ. Ἡ στατιστικὴ τῶν Εὐσήμων μαρτυρεῖ πολλὴν ὑπομονὴν καὶ ἐνδιαφέρον, [Ε] ἀλλὰ νὰ σου εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, περιτελὲς κόπος. Δὲν συμφωνεῖς ;

Νὰ καὶ ἡ *Μιμόζα* ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν ! Καὶ βέβαια, ποῦ νὰ εὐκαιρήσῃ νὰ μου γράψῃ μὲ τόσας ἀσχολίας, μελέτας, ἐκδρομὰς κτλ. κτλ. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς—ὅπως μοῦ τὸ ὑπόσχεται τοὐλάχιστον, — θὰ εἶνε τακτικώτερα.

Πολλὰ γράμματα αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα. Ἐρυλλαῖα ἀρκετά καὶ διὰ τὸ προσεχές. Νὰ μὴν ἀνησυχήσετε...

Ἀσπασμοὶ, Πληροφορίαι : Ἡ *Πλησιφαὴς Σελήνη* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Ναυσοπούλαν*, «δεῦ νὰ της κλέψῃ ὀλίγην ἐξυπνάδαν, ποὺ τὴν ἔχει τόσον ἄφθονη·» — ὁ *Ἀσπροποταμίτης* πληροφορεῖ τὸν *Τρομερὸν Γίγαντα*, ὅτι τὸν Αὔγουστον θὰ δώσῃ ἐξετάσεις εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων· — ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης*, Πρόεδρος ἑνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις Συλλόγων, πληροφορεῖ τὸ *Ἀταβύριον Ρόδου* ὅτι ἐπιδοκιμάζει τὴν ἰδέαν τῆς Ἑνώσεως, προτείνει δὲ νὰ συνενοηθοῦν ὅλοι οἱ ἐν Ἀθήναις πρόεδροι καὶ νὰ κάμουν ψηφοφορίαν, διὰ νὰ ἐκλέξουν ἕνα Γενικόν· — ἡ *Δημόκριτος Βώλου* πληροφορεῖ τὴν *Διοπτροφοραδσαν* ὅτι θὰ τῇ εἴπῃ ταχυτικὰ τὴς, ἀλλὰ μόνον δι' ἐπιστολῆς, ἂν δέχεται· — ὁ *Αὐγερινὸς* ἀνταποδίδει τὸν *Κεραυνόν*, καὶ ἂν ἐκεῖνος λάμπῃ εἰς τὸ στερέωμα τῶν Ἀσκήσεων, οὐτὸς ἄμως κεραυνοβολεῖ ὅλους μὲ τὰς ἰδικάς του· — ἡ *Ποτούλα Κυριακοπούλου* πληροφορεῖ τὸ *Ἄνθος τοῦ Ζαπείου* ὅτι μόνον δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν δύναται νὰ τῷ φανερώσῃ τὸ ψευδώνυμόν της, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τῇ φανερώσῃ καὶ αὐτὸ τὸνομά του· — ἡ *Μαρία Κυριακοπούλου* ἀνταποδίδει τὴν *Μοσχοαναθρεμένην* καὶ τὴν πληροφορεῖ ὅτι δὲν ἔχει ψευδώνυμον· — ἡ *Ἐθνικὴ Ἑορτὴ* δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν ζητεῖ τὸ ὄνομα τοῦ *Ἠλεκτρικοῦ Φωτός* · — ἡ *Ρωσσία* ἀσπάζεται τὴν *Κυματίζουσαν Θάλασσαν* — ἡ *Κυματίζουσα Θάλασσα* πληροφορεῖ τὴν *Θεὰν τῆς Γεωργίας* καὶ τὴν *Ὀμίχλην τοῦ Κορθίου*, ὅτι θὰ τοὺς φανερώσῃ ταχυκιὰ τὴς μόνον δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν· — ἡ *Ἄβρα τῆς Κερκύρας* ἀσπάζεται τὴν *Ἀργυρᾶν Σορίκταραν* · — ἡ *Κίχλη* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν *Ὄλπιν τὸν Τρίπεα* · — ὁ *Πιτσικόκος* ζητεῖ ταχυκιὰ *Ἀριστομένους τοῦ Μεσσηνίου* · — ἡ *Παπαροῦνα τοῦ Τσομαγιοῦ* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Παπαρούναν τῆς Περτέλης* · — ἀπὸ τὰς ἄλλας, αἱ σπουδαιότεραι ἀνεβλήθησαν διὰ τὸ προσεχές.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν : — ὁ *Ἑλληνομαθὴς* Ἀμερικανόπαις μὲ τὸν *Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος*, *Μυστηρώδη* καὶ *Φιλαγγλαν Ἑλληνα* — ἡ *Ἀεροναυτοπούλα* μὲ τὸ *Κρύον τοῦ Κάμπου*, *Μενεξεδένιαν* καὶ *Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας* — ἡ *Δύσκρατεσα Εὐδοκία* μὲ τὴν *Χλόην τῶν Πατησίων* καὶ *Μεῦσαν τῆς Ἀστρονομίας*. — τὸ *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς* μὲ τὴν *Πρτκιπισσαν τοῦ Ἀχιτοῦ*, *Ἑλληνικὸν Ἔθαρσος* καὶ *Ὡρίωνα* — ἡ *Εἰλικρινὴς Φίλα* μὲ τὸν *Ναύκληρον Ὀβολιτκερλὴν*, *Πατριὸν Βαρκάσιν* καὶ *Ἔνδοξον Ψαριανήν* — τὸ *Καλῶς Ὥρισες* μὲ τὸ *Μαγευμένον Δάσος* , *Ἰωάννην Δάρκ* καὶ *Ἐλλάν τῆς Λευκάδος* · — τὸ *Ζοφερὸν Νέφος* μὲ τὸν *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν*, *Βασιλίδα τῆς Ἐρήμου* καὶ *Ἀγριοθιολέτταν* · — ἡ *Ποιμενὶς τῆς Δίρφης* μὲ τὸ *Ἀνοιξιάτικο Λουλούδι*, *Βοσκοπούλαν τῆς Δίρφης* καὶ *Λουλοῦδι* τοῦ *Βουνοῦ* — τὸ *Ζικ-Ζὰκ* μὲ τὸν *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν*, *Καλῶς Ὥρισες* καὶ *Διοπτροφοροῦσαν* · — ἡ *Κόρη τοῦ Στρυμῶνος* μὲ τὸν *Ζεδάν*, *Ζωφερὸν Μεσαίωνα* καὶ *Παρνασσόν* · — ὁ *Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος* μὲ τὸν *Μικρὸν Μηχανικὸν*, *Τσούχταραν* καὶ *Ναυσικᾶν* · — ἡ *Δαμαρὶς* μὲ τὸν *Κάλυκα Ρόδου*, *Ἀστέρα τοῦ Βέγα* καὶ *Ναυτοπούλαν* · — τὸ *Ἐωθινὸν Ἄστρον* μὲ τὴν *Πεκραμένην Καρδούλαν* · — τὸ *Γλυκὺ Φιλάκι* μὲ τὸν *Ἀγγουρολογιώτατον*, *Σκαφιδάκι* καὶ *Ἑλληνίδα τοῦ Βορρᾶ* · — ἡ *Ἑλληνὶς τοῦ Βορρᾶ* μὲ τὴν *Φιλόδοξον Ἑλληνίδα*, *Ἑλληνίδα*, *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα* καὶ *Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας* · — ὁ *Κεραμιδόγατος* μὲ τὴν *Ναυτοπούλαν*, *Κῦμα τῆς Λευκάδος* καὶ

Τριγώναν· ἡ *Τσούχτρα* μὲ τὸν *Νεαρὸν Ζωγράφον*, *Ἀσπροπουλαμίτην* καὶ *Κίχλην*· — ἡ *Αἰγιναία Ἀθηνᾶ* μὲ τὴν *Χλόην Κηφισσοῦ*, *Χιωτοπούλαν* καὶ *Ταρταρίτον τῆς Ταρασκόνης*· — ὁ *Ἥλιος τῆς Αὐγῆς* μὲ τὴν *Κυματίζουσαν Θάλασσαν*, *Ἥρωα Θησέα* καὶ *Κουκουρίκον*· — ὁ *Φασουλάκης* μὲ τὴν *Μικρούλαν Πατρινιάν*· — ἡ *Περίλυπος Ὀρφανὴ* μὲ τὴν *Βασιλίδα τῆς Ἐρήμου*, *Μελαγχολικὸν Μουσικὸν* καὶ *Κιθαρῳδὸν Ἀπόλλωνα*· — *Σέλευκος ὁ Καραυνὸς* μὲ τὴν *Ἀργυρᾶν Συρίκτραν*, *Θεαγένην* καὶ *Καλλίφωνον Ἀρσακειάδα*· — ἡ *Πριγκίπισσα τοῦ Ἀχινοῦ* μὲ τὴν *Τσουκνίδαν τῆς Τερψιθέας* καὶ *Χιονόλευκον Περιστεράν* — ἡ *Καλλίφωνος Ἀρσακειὰς* μὲ τὸ *Ἔαρ τῶν Καρδιῶν*· — ὁ *Νεαρὸς Μουσικὸς* μὲ τὴν *Ταϋγέτην*, *Συννεφώδη Ἡμέραν* καὶ *Ἀμυγδαλιὰν τῆς Κρανάης*· — ὁ *Ἀσκροποταμίτης* μὲ τὴν *Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου*, *Πάτριδα τῶν Ἀνθέων* καὶ *Τσιγγαρέλαν*· — ἡ *Κόκκινη Ἐξοχὴ* μὲ τὴν *Ναυτοπούλαν*· — ἡ *Ταϋγέτη* μὲ τὴν *Σοφίαν Περιβολαροπούλου*, *Χλόην τοῦ Κηφισσοῦ* καὶ *Μυλαίδην*· — ἡ *Χιονόλευκος Περιστερὰ* μὲ τὴν *Ἰωάνναν Δάρκ* καὶ *Ἰωάννην Καποδίστριαν*· — ὁ *Ναύτης τοῦ Εὐξείνου* μὲ τὸ *Ζοφερὸν Νέφος*, *Κυματίζουσαν Θάλασσαν* καὶ *Ναυτοπούλαν*. — ὁ *Ὑψιπέτης Ἱέραξ* μὲ τὸν *Χωλὸν Διάβολον*· — ἡ *Ἐλπὶς τῶν Δυστυχῶν* μὲ τὴν *Νεφελώδη Νύκτα*, *Ἀτυχῆ* καὶ *Θαλασσινὸν Ζωγράφον*· — ἡ *Γλυκεῖα Καρδία* μὲ τὴν *Κατσαρεμάλλω*, *Γριτιάραν* καὶ *Μονογενῆ*· — τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* μὲ τὴν *Ἑλλάδα*· *Ἰταλίαν* καὶ *Διοπτροφοροῦσαν*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Βροντὴν τοῦ Διός*, *Κύριον Φιλοσοφίδην* (δύνασαι νὰ στείλῃς καὶ γραμματόσημον· διὰ τὴν ἀνταλλαγήν, νὰ συμβουλευθῇς τὸν Ὀδηγόν· τὸ ποιηματάκι σου ἀρκετὰ καλόν, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας σου·) *Καυκασίαν* (αἱ ἐπιστολαί σου ἐλήφθησαν καὶ αἱ προτάσεις ἐδημοσιεύθησαν·) *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* (ἀ, τί χαρὰ ποῦ ἐγνωρίσθης μὲ τόσας καλὰς μου φίλας!!; *Ζῆνιν τὸν Δαρδανέα* (ἔστειλα·) *Δημήτριδα Βώλου* ([Ε] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν· ἡ Κική κατενθουσιασμένη μὲ τὰ γραμματόσημα·) *Ἰωάννην Σολιώτην* ([Ε] διὰ τὴν ζωηρὰν περιγραφήν·) *Πολυξένην Σημέτα* (εὔχομαι εἰς τὴν ἀδελφήν σου περαστικὰ· καὶ ἀναμένω γρήγορα ἐπιστολήν της·) *Ἀρχαίαν Σπάρτην* (σήμερον ἐγκρίνω ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου·) *Μοῦσαν τοῦ Χοροῦ* (τῆς ὁποίας ὁ μπαμπᾶς, μελαγχολικὸς ἕνα βράδυ, εὐθύμησε μὲ τὴν «Ζωγραφικὴν τοῦ Ἄγγλου» μὰ κ' ἐγὼ εὐθύμησα, μὲ τὸν τρόπον ποῦ μοῦ τὰ γράφει ἡ *Μοῦσα τοῦ Χοροῦ*·) *Ρωσσίαν* (ἐννοεῖται!) *Ἀγριοβιολέττα* (ἔστειλα ὅ,τι ἐζήτησες· πολὺ μοῦ ἤρεσεν ἡ περιγραφή, [Ε]·) *Βασιλίδα τῆς Ἐρήμου* (ἀδύνατον· πρῶτον, οἱ συνεργάται μου δὲν ἠξεύρουν τὰ ψευδώνυμά σας· δεύτερον... ἄλλ' αὐτὸ ἀρκεῖ· νομίζω ὅτι ἐνέκρινα ψευδ. τῆς ἀδελφῆς σου· δὲν το εἴδατε;) *Ἄδραν τῆς Κερκύρας* (σὲ συγχαίρω θερμῶς διὰ τὸ εὐτυχές γεγονός, καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι θἀναδειχθῇς ἀξία τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν σοῦ ἔνεμε στεύθησαν, διὰ νὰ ἐγκρίνω τὸ ψευδώνυμον τῆς φίλης μας Σ. Β. πρέπει νὰ μου γράψῃ καὶ ἡ ἰδία·) *Ἔνδοξον Σοῦλι*, *Μαγευμένον Λάσος* (συμβουλεύσου τὸν Κανονισμὸν τῶν Μ. Μουσικῶν. φυλλ. 3 σελ. 24.) *Ἀβροκράτειραν Εὐδοξίαν* (βεβαίως θὰ τὰ στείλουν·) *Κίχλην* (ἀσήμαντα τὰ λάθη καὶ εὐκόλως ἐννοούμενα· μόνον τῆς ὑπ' ἀρ. 182 ἀσκήσεως ἦτο σοβαρόν, καὶ δι' αὐτὸ καταργεῖται·) *Πιτσικάκην* (τὰ φύλλα ποῦ ἔχουν δύο ἀριθμοὺς, τιμῶνται 30 λεπτὰ τὸ Π. Πνεῦμα πολὺ καλόν·) *Μικρὸν Γυμνασιόπαιδα* (εἰς τὰ Μαγικὰ Γράμματα, ὁ ἀναγραμματισμὸς ἀχρεῖος ἐπιτρέπεται, ἀλλὰ εἶνε σχεδὸν καὶ ἀπαραίτητος·) *Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου* (τὰ λαμβάνω·) *Παπαροῦναν τοῦ Τσομαγιοῦ* (χαίρω ποὺ σοῦ ἤρεσαν τόσον τὰ βιβλία μου·) *Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς* (ἔστειλα· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τοὺς ἐνθουσιώδεις ἐπαίνους·) *Ἀνήσυχον Πνεῦμα* (εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ διὰ τὸ νέον ἐξπάθωμα·) *Γηραιὸν Νεῖλον*, (δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τῶν ἀγαθῶν σου διαθέσεων, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἐπιμένων, θὰ κατορθώσῃς ὅ,τι ἐπιθυμεῖς·) *Καρδίαν ἀπὸ Πέτραν*, *Βιλικιρινῆ Φίλιαν*, *Νεαρὸν Ζωγράφον* ([Ε] διὰ τὴν νέαν ζωγραφικήν· ὁ Διαγωνισμὸς δὲν θἀρτήσῃ·) *Ἰωάννην Ν. Καζούλλην* (λοιπόν, ἑτοιμάσου! εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Ἰσαὰκ Μαργαρίταν* (ἐξετρελλάθη ἡ Κική μὲ τὰ γραμμα·ὁσημά σου, καὶ ὅλο πετσματόνει τὸν Ἀνανίαν, ποὺ τον εἶπες ἄσχημον·) *Μαγευμένον Δάλλον* ([Ε] διὰ τὴν καλλιγραφίαν· σοῦ ἔστειλα τὰ τετράδια· τὸ Π. Πνεῦμα ὡραῖον·) *Δημήτριον Γ. Σημίτην*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 6 *Μαΐου* θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Βιβλία τερπνά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικά, δι' οἰκογενείας, πλουσίως εἰκονογραφημένα.

Τιμᾶται ἕκαστον, ἄδετον μὲν φρ. 3 50, χρυσόδετον δὲ φρ. 5.

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ, μυθιστορία Ἀνδρέου Δωρῆ, κατὰ μετάφρασιν *Π. Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 20 εἰκονογραφιῶν.

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ, μυθιστορία P. J. Stahl, κατὰ μετάφρασιν *Π. Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 21 εἰκονογραφιῶν.

Η ΝΙΝΑ, διήγημα *Δουΐζης* M. *Ἀλκώτ*, κατὰ μετάφρασιν *Π. Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 20 εἰκονογραφιῶν.

ΠΡΟΑΣ Ο ΝΙΚΙΟΥ, μυθιστορία Ἀνδρέου Δωρῆ, ἑλληνικῆς ὑποθέσεως, κατὰ μετάφρασιν *Κωστῆ Παλαμᾶ*. Πρόλογος Σπ. Λάμπρου. Μετὰ 25 εἰκονογραφιῶν.

Ο ΠΥΡΕΙΟΠΩΛΗΣ, μυθιστορία ὑπὸ Α. *Ζενεβραίη*, κατὰ μετάφρασιν *Π. Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 24 εἰκονογραφιῶν.

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, μυθιστορία ὑπὸ Ἐρρίκου Μαλέ, κατὰ μετάφρασιν *Χαρ.* Ἀνανίου. Μετὰ 25 εἰκονογραφιῶν.

Εὑρίσκονται ἅπαντα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Διαπλάσεως τῶν παίδων».

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 29 Ἰουνίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέσον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἐφαρείῳ μας εἰς φαιέλλους, ὧν ἑκατὸν περιέχει 90 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

247. Λεξίγριφος.

Στοῦ ὤμου σου τὴν ἄκρη ἐκάθισε μιὰ νότα,
Καὶ ποιητὴς ἐφάνη, μὰ ποιός... πήγαινε φώτα!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κόδρου [Ε]

248. Στοιχειόγριφος.

Ἂν τὴν κεφαλὴν θελήσῃς, φίλε μου, νὰ με-
[ταβάλῃς,
Ἀπ' τοῦ νικητοῦ τὰς χεῖρας, εἰς τὰ ζῶα θά-
[με θάλῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λυσοχάρτου [Ε]

249. Ἀναγραμματισμός.

Ἦτο ἥρως τις τὸ πάλαι, ἀλλ' ἀναγραμματισθείς,
Τῶν πολέμων παρῃτήθη κ' ἔγεινε μέρος τῆς
[γῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ρόδου τῆς Αὐγῆς [Ε]

250. Πρόβλημα.

Πρὸς κατασκευὴν ἑνὸς γλυκίσματος, ὁ ἀρχιμάγειρος ἐμοίρασεν εἰς τοὺς τρεῖς βοηθούς του, τὰ αὐγὰ τὰ ὁποῖα εἶχεν, ὡς ἑξῆς: εἰς τὸν πρῶτον ἔδωσε τὸ ἥμισυ τῶν αὐγῶν καὶ ἀκόμη ἥμισυ αὐγόν· εἰς τὸν δεύτερον, τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπολοίπου, καὶ ἀκόμη ἥμισυ αὐγόν· εἰς τὸν τρίτον, τὸ ἥμισυ τοῦ νέου ὑπολοίπου, καὶ ἀκόμη ἥμισυ αὐγόν. Καὶ ὅμως δὲν ἔσπασε κανένα. Πῶς συνέβη τοῦτο;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀνεμώνης [Ε]

251. Κλεῖμαξ.

★ ★ Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερί-
★ ★ ★ ★ ★ σκοι διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥ-
★ ★ στε νὰναγνώσκεται: εἰς τὸ
★ ★ ★ ★ ★ δεξιὸν σκέλος σάτυρος· εἰς τὸ
★ ★ ἀριστερόν, ἀρχαία πόλις τῆς
★ ★ ★ ★ ★ Ἀσίας· εἰς τὴν κατωτάτην
★ ★ βαθμίδα, χώρα τῆς Ἀσίας· εἰς
τὴν μεσαίαν, νῆσος τῆς Ἑλλάδος· καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν, ἀρχαία πόλις τῆς Ἀσίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θεραπαινίδος τῶν Μουσῶν [Ε]

252. Ἀπροσδόκητον.

Τί βάζει κανεὶς εἰς τὴν τράπεζαν;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Γουλιέλμου [Ε]

253. Ἐρώτησις.

Ποῖοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως» εἰμποροῦν νὰ ὀνομασθοῦν **κλέφτες**;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀτυθεγείου Ρόδου [Ε]

254. Ἀπλῆ Ἀκροστιχίς.

Ταχυκὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων σχηματίζουν τόνομα Ἀμαζόνος, τὰ δὲ δεύτερα πτηνοῦ:

1, Ἤπειρος. 2, Μέγας Αὐτοκράτωρ. 3, Ἐπίθετον. 4, Ἄνθος. 5, Ρωμαῖος ποιητής. 6, Ἕλλην ποιητής. 7, Προφήτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κίχλης [Ε]

255. Ἑλληνοσύμφωνον.

ειαιο-ουιο-αι-ααιευο-υου-ει-ασσο

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χιωτοπούλας [Ε]

256. Γρῖφος.

$$\frac{\alpha N}{\text{μέλι}} \times \frac{\alpha\tau}{\text{ἄσα, ἄσα}} \times \text{ὅλοι ἄ!}$$

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χρυσόφαρου [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 11 καὶ 12.

127. Ὑπερείδης (ὑπέρ, εἰ, δίς.)—128. Κῆπος, κῆτος.—129. Πελίας-Ἄλπεις.—130-131. 1, Ὁ φελλὸς (ἄρελος.) 2, Ὁ Ἴστρος (οἴστρος.)—132.

Τ
Σ Α
Α Υ
Ρ Ρ
Ο Ο
Σ Κ Υ Φ Ο Σ

133. ΤΑΜΕΣΙΣ ("Αμασις, Μαία, Ἑστία, Σπάρ, Ἰτέα.)—134-136. 1, Μαινόμεθα πάντες ὅταν ὀργιζώμεθα. 2, Ὁ ἕνας λόγος φέρνει τὸν ἄλλον. 3, Ὁ φθόνος τὴν δόξαν βαρύνει.—137. ΣΟΦΙΑ, ΑΧΑΓΑ, ΝΗΣΣΑ (ΣτρΑδωΝ. ΟΧΗ, ΦαλΑρΙΣ, ΪΛΙΑΣ, ΑδΑνΑ.)—138 Ζήτω ἡ Ἑλλάς.—139. Εἰδύω εἰς δάση ἄγρια.

140. Μοσχάριον (Μόσχα, Ρίον.)—141. Ἀὴρ Ἀστήρ.—142. Μα νάλης Πανώλης.—143. Ὄρος-ὄρρός.

144.

Μ Ε Λ Ι Σ Σ Α
Ε Α Ε Ρ
Α Α Φ Υ Ρ Ο Ν
Ι Υ Α Η
Σ Ε Ρ Α Π Ι Σ
Σ Ο Ι Ι
Α Ρ Ν Η Σ Ι Σ

145. Τῇ ἀντιλλαγῇ διὰ τοῦ Α, σχηματίζονται αἱ λέξεις, αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ Κυβόλεξον:

Α Σ Ι Α
Σ Ι Α Μ
Ι Α Χ Η
Α Μ Η Ν

146—147. 1, Ὁ Ἀθηναῖος ναύαρχος Λαχεδαιμόνιος. 2, Τὸ γράμμα Υ (πρὸ τοῦ Υ ἄλφα.)—148 ΠΕΠΩΝ — ΕΚΑΤΗ (ΠΕπτός, τΕΚος, κόΠΑνον, ὑπνΩΤικόν, ἀγχόΝΗ.) — 149 Ἐν οἶδα ὅτι οὐδὲν οἶδα. — 150. Πολλάκις μικρὰ ἡδονὴ μεγάλην λύπην προξενεῖ

Σημείωσις. Εἰς τὴν λύσιν τῆς ὑπ' ἀρ. 123 Ἀσκήσεως, κατὰ λάθος ἐσημειώθη *δεξικόν*, ἀντὶ *λεκτέος*.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1908.